

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja

Druk nr 2129
Warszawa, 7 listopada 2025 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o klubach seniora.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy panią poseł Agnieszkę Buczyńską.

(-) Agnieszka Buczyńska; (-) Elżbieta Burkiewicz; (-) Żaneta Cwalina-Śliwowska; (-) Sławomir Ćwik; (-) Adam Gomoła; (-) Piotr Górnikiewicz; (-) Michał Gramatyka; (-) Bożenna Hołownia; (-) Rafał Kasprzyk; (-) Rafał Komarewicz; (-) Aleksandra Leo; (-) Adam Luboński; (-) Maja Ewa Nowak; (-) Barbara Okuła; (-) Barbara Oliwiecka; (-) Łukasz Osmalak; (-) Norbert Pietrykowski; (-) Bartosz Romowicz; (-) Ewa Schädler; (-) Marcin Skonieczka; (-) Piotr Paweł Strach; (-) Ewa Szymanowska; (-) Paweł Śliz; (-) Wioleta Tomczak; (-) Kamil Wnuk; (-) Paweł Zalewski.

U S T A W A

z dnia r.

o klubach seniora¹⁾

Art. 1. Ustawa określa formy i zasady dobrowolnego zrzeszania się w klubach seniora, tryb ich zakładania oraz organizację klubów seniora.

Art. 2. 1. Klub seniora jest dobrowolną, niezależną od administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego, samorządną społeczną organizacją, której członkami mogą być osoby, które ukończyły 60. rok życia, zwane dalej „seniorami”.

2. Celem działania klubu seniora jest integracja i aktywizacja seniorów, zwiększenie aktywności fizycznej i społecznej oraz zapewnienie wsparcia seniorom, kompensowanie skutków samotności, niesamodzielności i niepełnosprawności, a także propagowanie modelu aktywnego i godnego życia w wieku senioralnym.

3. Przedmiotem działania klubu seniora jest realizowanie zadań w zakresie rozwoju aktywności edukacyjnej, kulturalnej, ruchowej, rekreacyjnej i opiekuńczej, w szczególności poprzez:

- 1) aktywizowanie osób starszych do podejmowania wysiłku mającego na celu poprawę jakości życia i koordynowanie działań w tym zakresie z uwzględnieniem kondycji psychofizycznej seniorów;
- 2) przeciwdziałanie izolacji i marginalizacji;
- 3) opiekę i pomoc w rozwiązywaniu codziennych problemów utrudniających funkcjonowanie w społeczeństwie;
- 4) organizowanie programów działań mających na celu wielopłaszczyznowy rozwój seniorów poprzez popularyzację interesujących ich zagadnień;
- 5) stworzenie warunków sprzyjających samorealizacji seniorów, wykorzystywania ich potencjału wiedzy i umiejętności, świadomości, która korzystnie wpływa na wzrost poczucia własnej wartości oraz utrzymanie dobrej sprawności psychofizycznej;
- 6) integrację społeczną seniorów.

4. Klub seniora w szczególności:

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości i ustawę z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

- 1) prowadzi działalność społeczno-wychowawczą i oświatowo-kulturalną;
- 2) prowadzi działalność prozdrowotną i organizuje zajęcia z zakresu kultury fizycznej;
- 3) inicjuje i prowadzi działania na rzecz poprawy warunków życia seniorów;
- 4) upowszechnia i rozwija formy współdziałania, integracji seniorów;
- 5) reprezentuje interesy seniorów wobec organów administracji publicznej;
- 6) przeciwdziała osamotnieniu i marginalizacji seniorów;
- 7) prowadzi poradnictwo psychologiczne i prawne w ramach klubu seniora;
- 8) prowadzi działania na rzecz kształtowania wśród seniorów nawyków do czynnego, kreatywnego spędzania wolnego czasu, rozwoju umiejętności, nauki radzenia sobie w nowych sytuacjach oraz dostosowania się do realiów obecnego świata.

Art. 3. 1. Klub seniora może działać na terenie gminy lub jej jednostki pomocniczej. Klub seniora może wykonywać zadania, także poza terenem swojej działalności, w tym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz poza jej granicami.

2. Członkiem klubu seniora może być senior, którego miejsce zamieszkania znajduje się w gminie lub jednostce pomocniczej, która jest terenem działania tego klubu.

3. Jednocześnie można być członkiem tylko jednego klubu seniora.

4. Szczegółowe zasady i warunki wstępowania do i występowania z klubu seniora określa statut klubu. Statut może przewidywać dodatkowe wymagania dla członków klubu.

Art. 4. 1. Z inicjatywą założenia klubu seniora może wystąpić co najmniej 10 seniorów, których miejscem zamieszkania jest gmina lub jednostka pomocnicza, która ma być terenem działania klubu.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, uchwalają statut klubu seniora oraz wybierają komitet założycielski.

3. Klub seniora działa na podstawie uchwalonego przez siebie statutu. Statut określa w szczególności:

- 1) nazwę i siedzibę klubu;
- 2) gminę lub jednostkę pomocniczą gminy, która jest terenem działania klubu;
- 3) cele i zadania klubu oraz środki ich realizacji;
- 4) zakres i przedmiot działalności zarobkowej prowadzonej przez klub;
- 5) sposób nabywania i utraty członkostwa oraz przyczyny utraty członkostwa w klubie;
- 6) prawa i obowiązki członków klubu;
- 7) sposób ustanawiania i regulowania składek członkowskich,

- 8) organy klubu, ich kompetencje, okres kadencji oraz tryb ich wyboru i odwoływania przed upływem kadencji;
- 9) warunki podejmowania i ważności uchwał organów klubu;
- 10) sposób reprezentowania klubu na zewnątrz, w szczególności sposób zaciągania zobowiązań majątkowych;
- 11) majątek klubu oraz sposób dysponowania tym majątkiem;
- 12) zasady tworzenia i wykorzystania kapitałów (funduszy) własnych;
- 13) tryb zmiany statutu klubu;
- 14) tryb likwidacji klubu.

4. Klub seniora może działać na podstawie wzorcowego statutu, którego treść określa załącznik do ustawy. W każdym czasie klub seniora działający na podstawie wzorcowego statutu może przyjąć własny statut, zgodny z wymogami określonymi w ust. 3.

5. Nazwa klubu seniora odróżnia tworzony klub od innych klubów seniora, w szczególności przez odniesienie się do terenu działalności klubu.

Art. 5. 1. Klub seniora podlega obowiązkowi wpisu do Krajowego Rejestru Klubów Seniora, zwanego dalej "rejestrem", prowadzonego przez wojewodę właściwego dla siedziby klubu seniora.

2. Rejestr jest jawny, z wyłączeniem danych członków klubu seniora wymienionych w art. 13 pkt 6.

3. Wojewoda corocznie, do dnia 30 czerwca, ogłasza rejestr w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej.

4. Każdy ma prawo dostępu do danych zawartych w rejestrze.

5. Każdy ma prawo otrzymać nieodpłatnie, również drogą elektroniczną, poświadczone odpisy, wyciągi, zaświadczenia i informacje z rejestru.

Art. 6. 1. Klub seniora nabywa osobowość prawną z chwilą dokonania wpisu do rejestru.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do klubu seniora, który już posiada osobowość prawną.

Art. 7. 1. Do czasu rejestracji klubu seniora, a następnie do czasu wyboru zgodnie ze statutem jego organów, w imieniu klubu działa komitet założycielski.

2. Za czynności dokonane w imieniu klubu seniora przed jego rejestracją członkowie komitetu założycielskiego odpowiadają wobec osób trzecich solidarnie, zaś za zobowiązania wynikające z tych czynności po rejestracji klubu – odpowiada klub tak, jak za zobowiązania

zaciągnięte przez siebie, z tym że członkowie komitetu założycielskiego odpowiadają za nie wobec klubu według przepisów prawa cywilnego.

3. Klub seniora jest obowiązany do wyboru zarządu klubu seniora, zwanego dalej "zarządem klubu", w terminie 3 miesięcy od dnia dokonania wpisu do rejestru.

4. W przypadku niewywiązania się klubu seniora z obowiązku, o którym mowa w ust. 3, klub seniora przechodzi w stan likwidacji.

5. Przepisów ust. 1–4 nie stosuje się do klubu seniora, który już posiada osobowość prawną.

Art. 8. 1. Zarząd klubu seniora, a w przypadku gdy zarząd klubu nie został wybrany – komitet założycielski, składa do wojewody właściwego ze względu na siedzibę tego klubu seniora wniosek o wpis klubu seniora do rejestru, dołączając do tego wniosku:

- 1) statut klubu seniora lub oświadczenie o przyjęciu przez klub wzorcowego statutu;
- 2) uchwałę o wyborze zarządu klubu seniora, a w przypadku gdy zarząd klubu seniora nie został wybrany – uchwałę założycieli klubu o wyborze komitetu założycielskiego;
- 3) uchwałę założycieli klubu seniora o przyjęciu statutu.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:

- 1) nazwę klubu seniora oraz jego siedzibę i adres;
- 2) listę założycieli klubu seniora z podaniem ich imion i nazwisk oraz miejsc zamieszkania i ich numerów PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej obywatelstwa polskiego – z kodem kraju tej osoby oraz numerem jej paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego jej tożsamość;
- 3) oświadczenia założycieli klubu seniora o woli wejścia w skład jego członków;
- 4) adres do doręczeń;
- 5) informacje o osobie albo osobach umocowanych do reprezentacji klubu seniora i sposobie tej reprezentacji;
- 6) własnoręczne podpisy członków zarządu klubu seniora, a gdy zarząd klubu seniora nie został wybrany – osób wybranych w skład komitetu założycielskiego;

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się na formularzu opracowanym i udostępnionym przez wojewodę.

Art. 9. 1. Wojewoda dokonuje, w drodze decyzji, wpisu klubu seniora do rejestru po stwierdzeniu, że statut klubu jest zgodny z przepisami prawa i założyciele klubu seniora spełniają wymagania określone w ustawie.

2. Wojewoda, po dokonaniu wpisu, wydaje zaświadczenie o wpisaniu klubu seniora do rejestru.

3. Do postępowań w sprawach wpisu do rejestru stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572, z 2025 r. poz. 769), jeżeli niniejsza ustawa nie stanowi inaczej.

4. Organem wyższego stopnia w stosunku do wojewody w rozumieniu ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego w sprawach, o których mowa w ust. 1 jest Przewodniczący Komitetu do spraw Pożytku Publicznego.

Art. 10. 1. Obowiązkowemu wpisowi do rejestru podlegają zmiany danych wskazanych we wniosku o wpis klubu seniora do rejestru, a także zmiany statutu tego klubu oraz listy jego członków.

2. Przez zmianę statutu klubu seniora rozumie się również uchwalenie przez istniejący klub nowego statutu lub uchwalenie własnego statutu w miejsce stosowanego przez klub wzorcowego statutu.

3. W sprawie wpisu zmian, o których mowa w ust. 1, do rejestru stosuje się odpowiednio zasady i tryb przewidziane dla wpisu klubu seniora do rejestru. Wniosek o wpis zmian do rejestru składa się w terminie 30 dni od dnia wystąpienia tych zmian. Do wniosku o wpis zmian do rejestru dołącza się dokumenty potwierdzające ich wystąpienie.

4. W przypadku gdy wojewoda stwierdzi, że statut klubu seniora lub jego zmiany nie spełniają wymogów określonych w art. 4 ust. 3, wojewoda wyznaczy temu klubowi termin na dokonanie odpowiednich poprawek, nie krótszy niż 14 dni, pod rygorem odmowy wpisu do rejestru.

Art. 11. Klub seniora, który został wpisany do rejestru, utrzymuje swój status i może kontynuować działalność także po zmianach w podziale terytorialnym kraju.

Art. 12. Postępowanie w sprawach o wpis lub zmianę wpisu klubu seniora do rejestru jest wolne od opłat.

Art. 13. Rejestr zawiera dane i informacje zawarte we wniosku o wpis klubu seniora oraz inne dane dotyczące klubu seniora zamieszczone według następującego porządku:

- 1) data wpisu do rejestru i daty wpisów późniejszych zmian danych zawartych we wniosku o wpis klubu seniora do rejestru, w tym zmian statutu klubu;

- 2) nazwa klubu seniora, adres siedziby klubu, numer identyfikacyjny klubu w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli numer taki został nadany, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) klubu;
- 3) lista założycieli klubu seniora;
- 4) informacja o osobie lub osobach umocowanych do reprezentacji klubu seniora oraz o sposobie tej reprezentacji;
- 5) informacja o oświadczeniach założycieli klubu seniora zawartych we wniosku o wpis klubu do rejestru;
- 6) lista członków klubu seniora zawierająca miejsce stałego zamieszkania oraz numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL) członka, a w przypadku osoby nieposiadającej obywatelstwa polskiego – z kodem kraju tej osoby oraz numerem jej paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego jej tożsamość.

Art. 14. 1. Zebranie członków jest najwyższym organem klubu seniora. W sprawach, w których statut nie określa właściwości organów klubu, podejmowanie uchwał należy do zebrania członków.

2. Każdy członek ma jeden głos na zebraniu członków.

Art. 15. Do wyłącznej właściwości zebrania członków klubu seniora należy:

- 1) wybór zarządu klubu seniora;
- 2) uchwalanie kierunków działalności klubu seniora;
- 3) rozpatrywanie i zatwierdzanie sprawozdań merytorycznych i finansowych oraz podejmowanie uchwał co do wniosków członków lub zarządu klubu seniora w tych sprawach i udzielanie absolutorium członkom zarządu klubu;
- 4) podejmowanie uchwał w sprawie sposobu pokrycia strat netto;
- 5) podejmowanie uchwał w sprawie nabycia lub zbycia nieruchomości;
- 6) podejmowanie uchwał w sprawie przystępowania do innych organizacji społecznych lub gospodarczych oraz występowania z nich;
- 7) oznaczanie najwyższej sumy zobowiązań, jaką klub seniora może zaciągnąć;
- 8) uchwalanie zmian statutu klubu seniora;
- 9) bieżący nadzór i kontrola działalności klubu seniora.

Art. 16. 1. Zarząd klubu seniora zwołuje zebranie członków klubu seniora przynajmniej raz w roku, w ciągu sześciu miesięcy po upływie roku obrotowego. Pierwsze zebranie członków klubu zwołuje komitet założycielski.

2. Zarząd klubu seniora zwołuje zebranie członków klubu także na żądanie nie mniej niż trzech członków klubu, jeżeli uprawnienia tego nie zastrzeżono w statucie dla większej liczby członków.

3. Żądanie zwołania zebrania składa się pisemnie i zawiera cel jego zwołania.

4. W przypadku wskazanym w ust. 2, zebranie członków klubu seniora zwołuje się w takim terminie, aby mogło się ono odbyć w ciągu trzech tygodni od dnia wniesienia żądania.

5. O czasie, miejscu i porządku obrad zebrania członków klubu seniora zawiadamia się członków w sposób i w terminach określonych w statucie.

Art. 17. 1. Zebranie członków klubu seniora może podejmować uchwały jedynie w sprawach objętych porządkiem obrad, podanych do wiadomości członków klubu w terminach i w sposób określony w statucie.

2. Uchwały są podejmowane zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy uprawnionych do głosowania, chyba że ustawa lub statut stanowią inaczej.

3. Z obrad zebrania członków klubu seniora sporządza się protokół, który podpisuje przewodniczący zebrania oraz inne osoby wskazane w statucie.

4. Protokoły są jawne dla członków klubu seniora.

5. Protokoły przechowuje zarząd klubu seniora co najmniej przez dziesięć lat, o ile przepisy w sprawie przechowywania akt nie przewidują terminu dłuższego.

Art. 18. 1. Uchwały zebrania członków klubu seniora obowiązują wszystkich członków klubu oraz wszystkie jego organy.

2. Uchwała sprzeczna z ustawą jest nieważna.

Art. 19. Zarząd klubu seniora kieruje działalnością klubu oraz reprezentuje go na zewnątrz.

Art. 20. 1. Skład i liczbę członków zarządu klubu seniora określa statut. Statut może przewidywać zarząd jednoosobowy, którym jest przewodniczący klubu, i ustalać wymagania wobec osoby wchodzącej w skład zarządu klubu lub przewodniczącego w zarządzie jednoosobowym.

2. Członków zarządu klubu seniora, w tym przewodniczącego i jego zastępców, wybiera i odwołuje zebranie członków.

3. Zarząd jednoosobowy nie może dokonywać czynności w sprawach wynikających ze stosunku członkostwa. Czynności takie są dokonywane przez zebranie członków.

4. Jeżeli statut nie stanowi inaczej, członek zarządu klubu seniora może być zawieszony w czynnościach przez zebranie członków, o ile jego działalność jest sprzeczna z przepisami prawa lub statutu.

5. Zawieszonego członka zarządu klubu seniora powiadamia się niezwłocznie, w formie pisemnej, o fakcie i przyczynach zawieszenia.

Art. 21. 1. Majątek klubu seniora powstaje ze:

- 1) składek członkowskich;
- 2) darowizn, spadków, zapisów;
- 3) dochodów z własnej działalności;
- 4) dochodów z majątku klubu seniora;
- 5) ofiarności publicznej.

2. Klub seniora, z zachowaniem obowiązujących przepisów, może przyjmować darowizny, spadki i zapisy oraz korzystać z ofiarności publicznej.

3. Dochód z działalności klubu seniora służy realizacji celów statutowych i nie może być przeznaczony do podziału między jego członków.

Art. 22. Klub seniora może prowadzić działalność zarobkową, w tym działalność gospodarczą.

Art. 23. Klub seniora może otrzymywać dotacje celowe na realizację zadań, o których mowa w art. 2 ust. 4, według zasad określonych w odrębnych przepisach.

Art. 24. 1. Klub seniora działający na podstawie niniejszej ustawy może otrzymać z budżetu państwa pomoc finansową przeznaczoną na realizację zadań, o których mowa w art. 2 ust. 4. Pomoc ta jest przyznawana klubowi seniora jeden raz w danym roku.

2. Wysokość pomocy jest uzależniona od liczby członków klubu seniora ustalonej na dzień złożenia wniosku o przyznanie pomocy według danych wynikających z rejestru i wynosi:

- 1) 5000 zł, jeżeli klub liczy nie więcej niż 30 członków;
- 2) 6000 zł, jeżeli klub liczy od 31 do 75 członków;
- 3) 7000 zł, jeżeli klub liczy ponad 75 członków.

3. Pomoc finansowa, o której mowa w ust. 1, jest przyznawana na wniosek klubu seniora, w drodze decyzji, przez wojewodę właściwego ze względu na siedzibę tego klubu.

4. Wypłaty świadczenia pieniężnego dokonuje wojewoda.

5. Organem wyższego stopnia w stosunku do wojewody w rozumieniu ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego w sprawach, o których mowa w ust. 2 jest Przewodniczący Komitetu do spraw Pożytku Publicznego.

6. Wniosek o przyznanie pomocy finansowej, o której mowa w ust. 1, składa się na formularzu opracowanym i udostępnionym przez wojewodę.

7. Środki na wypłatę pomocy finansowej przekazywane są wojewodzie z części budżetu, której dysponentem jest Przewodniczący Komitetu do spraw Pożytku Publicznego. Łączna kwota środków przekazanych wojewodom w roku budżetowym przez Przewodniczącego Komitetu do spraw Pożytku Publicznego nie może być niższa niż 100 000 000 zł.

8. Pomoc finansowa, o której mowa w ust. 1, jest przyznawana w danym roku do wyczerpania środków finansowych otrzymanych przez wojewodę na podstawie ust. 7.

9. Właściwy miejscowo wojewoda, po otrzymaniu w danym roku środków finansowych na podstawie ust. 7, ogłasza na stronie internetowej urzędu wojewódzkiego informację o naborze wniosków o przyznanie pomocy finansowej, o której mowa w ust. 1, zawierającą wskazanie kwoty środków finansowych przeznaczonych na ten cel oraz termin składania wniosków o przyznanie tej pomocy.

10. Właściwy miejscowo wojewoda ogłasza na stronie internetowej urzędu wojewódzkiego narastająco, począwszy od dnia rozpoczęcia w danym roku naboru wniosków o przyznanie pomocy finansowej, o której mowa w ust. 1, do 10. dnia każdego miesiąca według stanu za miesiąc poprzedni, informację o kwocie, na jaką zostały złożone wnioski o przyznanie tej pomocy w danym roku.

11. Właściwy miejscowo wojewoda, po wyczerpaniu w danym roku środków finansowych otrzymanych na podstawie ust. 7, ogłasza na stronie internetowej urzędu wojewódzkiego informację o zaprzestaniu przyjmowania wniosków o przyznanie pomocy finansowej, o której mowa w ust. 1.

12. Przewodniczący Komitetu do spraw Pożytku Publicznego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb przyznawania oraz rozliczania pomocy finansowej, o której mowa w ust. 1, mając na uwadze zapewnienie wsparcia dla działalności klubów seniora, oraz zapewnienie przejrzystości i prawidłowości wydatkowania przyznanej pomocy finansowej, o której mowa w ust. 1, a także efektywnej realizacji zadań, o których mowa w art. 2 ust. 4.

Art. 25. 1. Wniosek o wpis klubu seniora do rejestru oraz wniosek o przyznanie pomocy finansowej, o której mowa w art. 24 ust. 1, mogą być złożone za pomocą systemu

teleinformatycznego udostępnionego przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.

2. Wniosek o wpis klubu seniora do rejestru oraz wniosek o przyznanie pomocy finansowej, o której mowa w art. 24 ust. 1, za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 1 składa osoba upoważniona odpowiednio przez zarząd klubu seniora albo komitet założycielski. W takim przypadku nie stosuje się przepisu art. 8 ust. 2 pkt 6.

Art. 26. 1. Kluby seniora prowadzą uproszczoną ewidencję przychodów i kosztów, w przypadku gdy:

- 1) nie prowadzą działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236 i 1222 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 222, 621, 622, 769 i 1168);
- 2) nie posiadają statusu organizacji pożytku publicznego;
- 3) w roku poprzedzającym rok podatkowy osiągnęły przychody w wysokości nieprzekraczającej 1 000 000 zł, nie wliczając wartości darowizn rzeczowych przeznaczonych na prowadzenie działalności statutowej.

2. Przepisu ust. 1 pkt 3 w zakresie wielkości przychodów nie stosuje się w roku, w którym klub seniora rozpoczął działalność.

3. O wyborze prowadzenia uproszczonej ewidencji przychodów i kosztów klub seniora, w terminie do końca trzeciego miesiąca roku podatkowego, w którym rozpoczyna prowadzenie ewidencji, a w przypadku klubu seniora rozpoczynającego działalność, w terminie 90 dni od dnia rozpoczęcia działalności, zawiadamia naczelnika urzędu skarbowego właściwego w sprawach opodatkowania podatkiem dochodowym.

4. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 3, jest skuteczne także w latach następnych.

5. Klub seniora zawiadamia naczelnika urzędu skarbowego właściwego w sprawach opodatkowania podatkiem dochodowym o:

- 1) rezygnacji z prowadzenia uproszczonej ewidencji przychodów i kosztów w terminie 90 dni od końca ostatniego miesiąca, w którym prowadzi tę ewidencję;
- 2) niespełnianiu warunków, o których mowa w ust. 1, w terminie 90 dni od końca ostatniego miesiąca roku podatkowego, w którym prowadzi uproszczoną ewidencję przychodów i kosztów.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia uproszczonej ewidencji przychodów i kosztów klubu seniora, warunki,

jakim powinna odpowiadać ta ewidencja w celu prawidłowego określenia zobowiązań podatkowych, mając na uwadze zakres oraz cel działania podmiotów prowadzących ewidencję.

Art. 27. 1. Nadzór nad działalnością klubu seniora sprawuje wojewoda właściwy ze względu na siedzibę tego klubu. Nadzór jest sprawowany wyłącznie w zakresie zgodności działania klubu seniora z przepisami ustawy oraz przepisami wydanymi na jej podstawie.

2. Nadzór, o którym mowa w ust. 1, realizowany jest przy pomocy wyznaczonych przez właściwego miejscowo wojewodę spośród pracowników komórki organizacyjnej do spraw nadzoru i kontroli w pomocy społecznej właściwego do spraw pomocy społecznej wydziału urzędu wojewódzkiego.

3. W ramach sprawowanego nadzoru wojewoda może:

- 1) dokonywać kontroli działalności klubu seniora;
- 2) dokonywać innych przewidzianych prawem czynności w celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania klubu.

4. Z kontroli, o której mowa w ust. 3 pkt 1, wojewoda sporządza protokół, a w przypadku stwierdzenia uchybień w działalności klubu seniora wzywa klub do usunięcia tych uchybień w wyznaczonym terminie.

5. Wyniki kontroli, o której mowa w ust. 3 pkt 1, w tym protokół z tej kontroli oraz wezwanie, o którym mowa w ust. 4, są przedstawiane przez zarząd klubu seniora na najbliższym zebraniu członków tego klubu.

Art. 28. 1. Klub seniora przechodzi w stan likwidacji:

- 1) jeżeli podjęta zostanie uchwała o rozwiązaniu klubu;
- 2) jeżeli uchwalona zmiana statutu klubu seniora nie odpowiada wymaganiom określonym w ustawie, a klub, mimo wskazania przez wojewodę na zaistniałe uchybienia, nie podejmie uchwały usuwającej te uchybienia bądź nie odstąpi od zmiany statutu klubu;
- 3) jeżeli liczba członków klubu seniora osiągnie stan poniżej liczby określonej w art. 4 ust. 1 i liczba ta nie zostanie uzupełniona do wymaganej ustawą liczby członków klubu w terminie 90 dni;
- 4) w innych przypadkach przewidzianych w ustawie.

2. Likwidację klubu seniora przeprowadza się w sposób określony w statucie.

3. W przypadkach określonych w ust. 1, jeżeli statut nie przewiduje likwidacji klubu seniora lub jego postanowienia w tym przedmiocie nie są wykonywane, wojewoda właściwy

ze względu na siedzibę klubu seniora może zwrócić się do sądu właściwego ze względu na siedzibę tego klubu o jego likwidację.

4. W przypadkach innych niż określone w ust. 1 likwidacja klubu seniora może nastąpić tylko na mocy przepisu ustawy.

5. Jeżeli statut klubu seniora nie określa przeznaczenia środków majątkowych pozostających po jego likwidacji, sąd orzeka o przeznaczeniu tych środków z uwzględnieniem statutowych celów klubu seniora.

6. Po zakończeniu likwidacji klubu seniora wojewoda właściwy ze względu na siedzibę klubu seniora wykreśla, w drodze decyzji, klub seniora z rejestru.

Art. 29. 1. W razie przejścia klubu seniora w stan likwidacji, likwidatorami tego klubu są członkowie zarządu klubu, jeżeli statut lub, w razie braku odpowiednich postanowień statutu, uchwała ostatniego zebrania członków tego klubu seniora nie stanowi inaczej.

2. W razie braku możliwości wyznaczenia likwidatorów klubu seniora zgodnie z ust. 1, likwidatorów wyznacza sąd właściwy ze względu na siedzibę tego klubu.

3. Klub seniora w likwidacji zachowuje dotychczasową swoją nazwę z dodaniem wyrazów: "w likwidacji".

Art. 30. 1. Obowiązkiem likwidatora jest przeprowadzenie likwidacji w możliwie najkrótszym czasie, w sposób zabezpieczający majątek likwidowanego klubu seniora przed nieuzasadnionym uszczupleniem. W tych granicach likwidator jest uprawniony do kierowania działalnością klubu seniora i reprezentowania tego klubu na zewnątrz.

2. Likwidator w szczególności powinien:

- 1) zawiadomić wojewodę właściwego ze względu na siedzibę klubu seniora o otwarciu likwidacji i wyznaczeniu likwidatora, z podaniem jego imienia, nazwiska i miejsca zamieszkania;
- 2) dokonywać czynności prawnych niezbędnych do przeprowadzenia likwidacji, w szczególności podać do publicznej wiadomości informację o otwarciu likwidacji oraz wezwać wierzycieli do przedstawienia wierzytelności, w terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 3) po zakończeniu likwidacji zgłosić wojewodzie właściwemu ze względu na siedzibę klubu seniora, za pośrednictwem starosty właściwego ze względu na siedzibę tego klubu, wniosek o wykreślenie tego klubu z rejestru.

3. Wierzyciele, którzy zgłosili wierzytelności po upływie terminu, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, mogą ich dochodzić z nierozdzielonego jeszcze majątku klubu seniora.

4. Jeżeli likwidacja klubu seniora nie zostanie zakończona w terminie roku od dnia jej zarządzenia, likwidatorzy przedstawiają przyczyny niezakończenia likwidacji wojewodzie właściwemu ze względu na siedzibę klubu seniora, który występuje do sądu właściwego ze względu na siedzibę tego klubu o przedłużenie terminu likwidacji lub o zarządzenie zmiany likwidatorów.

5. Do postępowania sądowego w sprawach określonych w ust. 4, w art. 28 ust. 3 i 5 oraz w art. 29 ust. 2 stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1568 i 1841 oraz z 2025 r. poz. 620, 1172 i 1302) o postępowaniu nieprocesowym.

6. Likwidatorem nie może zostać pracownik urzędu wojewódzkiego.

Art. 31. Koszty likwidacji pokrywa się z majątku likwidowanego klubu seniora.

Art. 32. 1. Po wykreśleniu klubu seniora z rejestru likwidator odpowiada wobec wierzycieli klubu za wyrządzone im szkody przez niedopełnienie swoich ustawowych obowiązków.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do członków ostatniego zarządu klubu wykreślonego z rejestru

Art. 33. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 278, 340, 620, 680, 1022, 1074, 1218 i 1301) w art. 17 w ust. 1 po pkt 39a dodaje się pkt 39b w brzmieniu:

„39b) dochody klubów seniora, działających na podstawie ustawy z dnia ... o klubach seniora (Dz. U. poz. ...), w części przeznaczonej na cele statutowe, z wyłączeniem działalności gospodarczej;”.

Art. 34. W ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r. poz. 120, 295 i 1598 z 2024 r. poz. 619, 1685 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 121) w art. 2 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Kluby seniora działające na podstawie ustawy z dnia ... o klubach seniora (Dz. U. poz. ...) mogą prowadzić uproszczoną ewidencję przychodów i kosztów na zasadach i warunkach określonych w tej ustawie.”.

Art. 35. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236 i 1222 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 222, 621, 622, 769 i 1168) w art. 6 w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) działalności prowadzonej przez kluby seniora na podstawie ustawy z dnia ... o klubach seniora (Dz. U. poz. ...), które spełniają warunki, o których mowa w art. 26 ust. 1 tej ustawy.”.

Art. 36. 1. Działające w dniu wejścia w życie ustawy kluby seniora mogą, w ciągu 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, dostosować statuty do wymagań ustalonych w ustawie i wystąpić o rejestrację klubu zgodnie z przepisami ustawy.

2. Kluby seniora, które w terminie w określonym w ust. 1, nie wystąpią o rejestrację klubu zgodnie z przepisami ustawy, działają na podstawie przepisów dotychczasowych.

3. Do czasu rejestracji w sposób, o którym mowa w ust. 1, kluby seniora istniejące w dniu wejścia w życie ustawy działają na podstawie statutów dotychczasowych. W razie sprzeczności między statutami dotychczasowymi a przepisami niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy.

4. Właściwy miejscowo wojewoda zapewnia wsparcie przy tworzeniu i prowadzeniu klubów seniora, w tym przez ustanowienie pełnomocnika wojewody do spraw klubów seniora. Przepisu art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2025 r. poz. 428) nie stosuje się.

Art. 37. 1. W roku 2026:

- 1) **środki na pomoc finansową, o której mowa w art. 24 ust. 1**, przekazywane są wojewodom przez Przewodniczącego Komitetu do spraw Pożytku Publicznego,
 - 2) wnioski o przyznania pomocy finansowej, **o której mowa w art. 24 ust. 1**, mogą być składane
- po upływie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. W roku 2026 łączna wysokość środków na pomoc finansową, **o której mowa w art. 24 ust. 1**, nie może przekroczyć 50 000 000 zł.

3. W roku 2026 pierwszą informację o naborze wniosków o przyznanie pomocy finansowej, o której mowa w art. 24 ust. 1, wojewoda ogłasza w ciągu 10 dni od dnia przekazania przez Przewodniczącego Komitetu do spraw Pożytku Publicznego środków na ten cel.

Art. 38. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Załącznik do ustawy z dnia ...

WZORCOWY STATUT KLUBU SENIORA

§ 1. Klub seniora w [nazwa gminy albo jednostki pomocniczej gminy] (dalej także: "Klub") jest dobrowolną, niezależną od administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego, samorządną, społeczną organizacją, której członkami mogą być osoby, które ukończyły 60. rok życia, zwane dalej „seniorami”.

§ 2. 1. Siedzibą Klubu jest [nazwa miejscowości].

2. Klub może prowadzić działalność także poza swoją siedzibą, w tym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz poza jej granicami.

3. Klub może posługiwać się nazwą ["nazwa Klubu"].

§ 3. Celem Klubu jest:

- 1) integracja i aktywizacja seniorów w środowiskach miejskich i wiejskich;
- 2) zwiększenie aktywności fizycznej i społecznej seniorów;
- 3) zapewnienie wsparcia seniorom, kompensowanie skutków samotności, niesamodzielności i niepełnosprawności;
- 4) propagowanie modelu aktywnego i godnego życia w wieku senioralnym;
- 5) reprezentowanie interesów środowiska seniorów wobec organów administracji publicznej;
- 6) wykonywanie innych zadań związanych ze wspieraniem rozwoju seniorów i podejmowaniem działań na rzecz seniorów.

§ 4. 1. Klub realizuje swoje cele ze środków pochodzących ze składek członkowskich, dotacji z budżetu państwa lub jednostek samorządu terytorialnego, darowizn, spadków, zapisów, dochodów z własnej działalności, dochodów z majątku Klubu oraz z ofiarności publicznej.

2. Klub może prowadzić działalność zarobkową i uzyskiwać przychody z tytułu:

- 1) sprzedaży wyrobów, w tym rękodzieła i rzemiosła artystycznego, lub żywności;
- 2) sprzedaży, najmu lub dzierżawy składników majątkowych;
- 3) tytułu odsetek od środków pieniężnych na rachunkach bankowych lub rachunkach w spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, prowadzonych w związku z

wykonywaną działalnością, w tym także odsetek od lokat terminowych oraz innych form oszczędzania, przechowywania lub inwestowania tworzonych na tych rachunkach.

§ 5. 1. Członkami Klubu mogą być osoby, których miejscem zamieszkania jest [nazwa gminy albo jednostki pomocniczej gminy], które ukończyły 60 lat, jeśli zadeklarują czynny udział w realizacji celów Klubu.

2. Przyjęcie w poczet członków Klubu następuje po złożeniu deklaracji członkowskiej oraz podjęciu uchwały Zarządu Klubu.

3. Członkostwo w Klubie ustaje wskutek:

- 1) śmierci członka;
- 2) wystąpienia z Klubu;
- 3) wykluczenia członka Klubu.
- 4) rozwiązania Klubu.

4. Każdy członek Klubu ma prawo do:

- 1) udziału w pracach Klubu;
- 2) czynnego i biernego udziału w wyborach do organów Klubu;
- 3) uczestnictwa w obradach kolegialnych organów Klubu, w skład których wchodzi dany członek.

5. Każdy członek Klubu ma obowiązek:

- 1) udziału w pracach Klubu;
- 2) uiszczania składek członkowskich, w wysokości i terminach określonych uchwałą Zebrania Członków;
- 3) przestrzegania niniejszego statutu oraz uchwał organów Klubu;
- 4) dbania o mienie Klubu.

§ 6. Zebranie Członków Klubu może ustanowić obowiązek ponoszenia przez członków Klubu składki członkowskiej. Uchwała powinna określać wysokość składki oraz termin jej uiszczania.

§ 7. 1. Organami Klubu są:

- 1) Zebranie Członków;
- 2) Zarząd Klubu.

2. Zebranie Członków Klubu może powołać Komisję Rewizyjną.

3. Uchwały kolegialnych organów Klubu odbywają się w głosowaniu jawnym i zapadają zwykłą większością głosów. Na wniosek każdego członka organu zarządza się głosowanie tajne.

§ 8. 1. Zebranie Członków Klubu jest najwyższym organem Klubu.

2. W skład Zebrania Członków Klubu wchodzi wszyscy członkowie Klubu, których nie zawieszono w prawach członka.

3. Do właściwości Zebrania Członków Klubu należą:

- 1) wybór zarządu Klubu;
- 2) rozpatrywanie i zatwierdzanie sprawozdań Zarządu Klubu;
- 3) wysłuchanie sprawozdania Komisji Rewizyjnej, jeżeli została powołana;
- 4) udzielanie absolutorium Zarządowi Klubu;
- 5) uchwalanie kierunków działalności, programu działania i budżetu Klubu;
- 6) wybór Zarządu Klubu i Komisji Rewizyjnej;
- 7) uchwalenie statutu Klubu lub jego zmiany;
- 8) ustalanie wysokości i terminów uiszczania składki członkowskiej;
- 9) podejmowanie uchwał w sprawach majątkowych przekraczających zakres zwykłego zarządu, w szczególności nabycia i zbycia nieruchomości lub innej wyodrębnionej jednostki organizacyjnej oraz ich obciążenia;
- 10) rozpatrywanie odwołań od decyzji Zarządu Klubu oraz innych spraw i wniosków zgłoszonych przez członków Klubu;
- 11) podjęcie uchwały o zgodzie na zrzeszenie się w organizacjach społecznych lub gospodarczych;
- 12) podjęcie uchwały o wystąpieniu z organizacji społecznych lub gospodarczych;
- 13) podejmowanie uchwał w sprawie sposobu pokrycia strat netto z prowadzonej przez Klub działalności, w tym działalności zarobkowej;
- 14) oznaczanie maksymalnej wysokości jednorazowego zobowiązania oraz najwyższej sumy zobowiązań, jaką Klub może zaciągnąć;
- 15) podejmowanie uchwał w sprawie połączenia się, podziału oraz likwidacji Klubu;
- 16) bieżący nadzór i kontrola działalności Klubu.

4. Uchwały w sprawach:

nabycia, zbycia lub obciążenia nieruchomości Klubu,
rozwiązania Klubu

– podejmowane są większością 2/3 głosów.

§ 9. 1. Zarząd Klubu zwołuje Zwyczajne Zebranie Członków Klubu co najmniej raz w roku, nie później niż na dzień 30 czerwca każdego roku kalendarzowego.

2. Zarząd Klubu zwołuje Nadzwyczajne Zebranie Członków Klubu:

- 1) z własnej inicjatywy;
- 2) na wniosek co najmniej trzech Członków Klubu;
- 3) na wniosek Komisji Rewizyjnej.

3. O Zebraniu Zarząd Klubu zawiadamia członków Klubu najpóźniej na 14 dni przed terminem Zebrania, przesyłając im proponowany porządek obrad. Jeżeli Zebranie zwołane jest na wniosek, termin powinien zostać wyznaczony na dzień przypadający najpóźniej w ciągu trzech tygodni od daty wpłynięcia wniosku.

4. Dla ważności uchwał Zebrania konieczny jest udział co najmniej 1/2 członków Klubu.

5. W razie nieodbycia się Zebrania w pierwszym terminie z powodu braku wymaganej liczby członków, Zarząd zwołuje ponowne Zebranie według tego samego porządku obrad. Zebranie zwołane w drugim terminie podejmuje uchwały bez względu na liczbę obecnych członków, z wyjątkiem uchwał w sprawach zmian w statucie oraz określonych w § 8 ust. 4.

§ 10. 1. W skład Zarządu Klubu wchodzi trzy osoby wybierane przez Zebranie Członków na 3-letnią kadencję.

2. W każdym czasie przed upływem kadencji członek Zarządu Klubu może zostać odwołany ze składu Zarządu Klubu przez Zebranie Członków.

§ 11. Do zadań Zarządu Klubu należy:

- 1) reprezentacja Klubu na zewnątrz;
- 2) realizowanie celów i zadań Klubu;
- 3) zwoływanie Zebrania Członków Klubu;
- 4) składanie corocznych sprawozdań merytorycznych i finansowych Zebraniu Członków Klubu;
- 5) przyjmowanie w poczet członków Klubu;
- 6) dbanie o terminowość wpłat składek członkowskich;
- 7) prowadzenie listy członków Klubu;
- 8) zawieszanie w prawach członka Klubu;
- 9) wykluczanie z Klubu;
- 10) zaciąganie w imieniu Klubu bez zgody Zebrania Członków Klubu zobowiązań do wysokości 10 000 zł lub innej wysokości określonej przez Zebranie Członków Klubu;

- 11) zaciąganie w imieniu Klubu za zgodą Zebrania Członków Klubu innych zobowiązań;
- 12) dysponowanie majątkiem Klubu.

§ 12. 1. Uchwały Zarządu Klubu są ostateczne, o ile nie przysługuje od nich odwołanie do Zebrania Członków Klubu.

2. Odwołanie od uchwały Zarządu Klubu zainteresowany członek Klubu może wnieść najpóźniej na najbliższym Zebraniu Członków Klubu. Do czasu rozpatrzenia odwołania uchwała Zarządu Klubu nie wywiera skutków. Uchwała Zebrania Członków Klubu jest ostateczna.

§ 13. 1. Członek Klubu może zostać zawieszony w prawach członka, jeżeli:

- 1) zalega z płatnością składek członkowskich za co najmniej dwa pełne okresy;
- 2) nie przestrzega postanowień statutu lub uchwał organów Klubu;
- 3) nie bierze udziału w pracach Klubu.

2. Członek Klubu może zostać wykluczony, jeżeli pomimo zawieszenia go w prawach członka i wezwania przez Zarząd Klubu do realizacji obowiązków, w dalszym ciągu ich nie wykonuje - w terminie miesiąca od dnia wezwania.

§ 14. W zarządzie wieloosobowym Klub reprezentuje na zewnątrz co najmniej dwóch członków Zarządu działających łącznie.

§ 15. 1. Zysk netto z działalności zarobkowej Klubu może zostać przeznaczony:

- 1) na cele statutowe Klubu;
- 2) na tworzenie kapitałów własnych Klubu.

2. Strata netto może zostać pokryta z kapitałów własnych Klubu.

§ 16. 1. Klub może zostać zlikwidowany uchwałą Zebrania Członków Klubu.

2. W razie podjęcia uchwały o likwidacji Klubu, Zebranie Członków Klubu wyznacza likwidatora Klubu lub powierza tę funkcję jednemu z członków Zarządu Klubu.

3. Majątek pozostały po likwidacji Klubu staje się własnością Członków Klubu w dniu likwidacji.

Uzasadnienie

Od wielu lat obserwujemy w Polsce proces zmiany struktury demograficznej ludności, który wynika z wydłużania się przeciętnego trwania życia i spadku dzietności. Zgodnie z założeniami opracowanej przez Główny Urząd Statystyczny Prognozy ludności, w nadchodzących latach w Polsce nastąpi znaczne zmniejszenie liczby dzieci (w wieku 0-14 lat) i osób dorosłych (w wieku 15-59), natomiast zwiększy się liczba i udział w strukturze demograficznej osób w wieku co najmniej 60 lat.

W końcu czerwca 2025 r. ludność Polski liczyła 37 402 tys. osób. W pierwszym półroczu 2025 r. liczba ludności Polski zmniejszyła się o 87 tys. osób - oznacza to ubytek rzeczywisty, którego stopa wyniosła -0,23%. W I półroczu 2024 r. liczba ludności także się zmniejszyła (o 73 tys., tj. -0,20%). Spadek liczby ludności jest wynikiem niekorzystnych tendencji – notowanych w skali rocznej - przede wszystkim w zakresie przyrostu naturalnego. Od 2013 r. jest obserwowany ubytek naturalny wynikający z nadal niskiej (pomimo wzrostu w latach 2016-2017) liczby urodzeń przy jednoczesnym zwiększaniu się liczby zgonów wynikających ze wzrostu liczby i odsetka osób w starszym wieku.

Na koniec 2024 r. liczba ludności Polski wyniosła 37 489,1 tys., tj. o ponad 147,4 tys. mniej niż rok wcześniej. Liczba osób w wieku 60 lat i więcej wyniosła blisko 10 mln i wzrosła o 85,3 tys. w stosunku do 2023 r. Udział osób starszych w 2024 r. wyniósł 26,6% do ogólnej liczby ludności.¹

Wyniki Prognozy ludności na lata 2023–2060 wskazują na pogłębianie się procesu starzenia społeczeństwa. Przewidywany jest ubytek ludności o ponad 7 mln do 2060 r. oraz spodziewany jest postępujący proces starzenia się ludności Polski, co oznacza wzrost odsetka osób w wieku 60 lat i więcej. Populacja osób w tym wieku wzrośnie w końcu horyzontu prognozy do 11,9 miliona i będzie stanowiła prawie 40% ogółu ludności. Kobiety osiągnące wiek 60 lat w 2024 r. miały przed sobą blisko 5 lat więcej dalszego trwania życia niż mężczyźni. W 2024 r. mężczyzna w wieku 60 lat miał przed sobą jeszcze średnio 19,8 roku życia (w 2023 r. było to 19,6 roku), natomiast kobieta 24,5 roku życia (w roku poprzednim 24,4 roku).²

Spadek liczby ludności ogółem i wzrost liczby ludności w wieku senioralnym skutkuje wzrostem wskaźnika obciążenia demograficznego osobami starszymi (liczby osób w wieku

¹Informacja o sytuacji osób starszych w Polsce za 2024 r. Warszawa, 2025, opracowana z upoważnienia Ministra do spraw Polityki Senioralnej.

²GUS, Prognoza ludności na lata 2023–2060

65 lat i więcej, przypadająca na 100 osób w wieku od 15 do 64 lat). Dynamiczny wzrost wskaźnika obciążenia demograficznego zauważalny jest od 2011 r. Wskaźnik ten ukształtował się w 2024 r. na poziomie 31,8. Średnia długość życia Polaków wydłuża się na skutek poprawiających się warunków życia.

Struktura demograficzna polskiego społeczeństwa podlega zmianom. Potrzeby osób starszych powinny być rozpoznawane przez starzejące się demograficznie państwo. Nowe wyzwania wiążą się z zapewnieniem osobom starszym warunków aktywnego starzenia się, pełnego udziału w życiu społecznym, wydłużenia się czasu aktywności zawodowej czy edukacyjnej, wreszcie stworzenia warunków do tego, aby zwiększać aktywność fizyczną.

Dla osób w wieku powyżej 60 lat istotne jest także wsparcie w kompensowaniu skutków samotności, niesamodzielności i niepełnosprawności, a także propagowanie modelu aktywnego i godnego życia w wieku senioralnym.

Osoby starsze powinny móc uczestniczyć w swojej społeczności i odczuwać solidarność z innymi osobami.

Kluby seniora to miejsca, gdzie osoby starsze mogą się spotykać, uczestniczyć w różnych zajęciach i korzystać ze wsparcia społecznego.

Obecnie kluby seniorów są tworzone, jako fundacje, stowarzyszenia wymagające spełniania wymogów przewidzianych dla tych form prawnych oraz rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym.

Kluby tworzone są także, jako jednostki organizacyjne pomocy społecznej w formie klubu samopomocy przez niektóre gminy w ramach realizacji zadań własnych związanych z zaspokajaniem zbiorowych potrzeb, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 6, ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1153) w zw. z art. 17 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1214 z późn. zm.).

Projektowana ustawa ma na celu nadanie klubom seniora osobowości prawnej w wyniku wprowadzenia odrębnego, prostego rozwiązania prawnego, umożliwiającego szybko i bezproblemową rejestrację, zwiększając zainteresowanie osób starszych w tworzeniu miejsc, gdzie osoby starsze mogą się spotykać, uczestniczyć w różnych zajęciach i korzystać ze wsparcia społecznego. Projekt ustawy zmierza do umożliwienia seniorom tworzenia samorządnych, społecznych organizacji, niezależnych od innych organizacji społeczno-zawodowych, a także od administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego.

Celem działania klubów jest integracja i aktywizacja seniorów, zwiększenie aktywności fizycznej i społecznej oraz zapewnienie wsparcia seniorom, kompensowanie skutków samotności, niesamodzielności i niepełnosprawności, a także propagowanie modelu aktywnego i godnego życia w wieku senioralnym.

Samodzielność organizacyjna i podmiotowość prawna klubów seniora zapewni niezbędne warunki do skutecznej realizacji zadań ustawowych i statutowych klubów, które będą również mogły być wspierane finansowo środkami publicznymi będąc uprawnionymi do aplikowania o pomoc finansową z budżetu państwa.

Projekt ustawy określa zasady dobrowolnego zrzeszania się osób, które ukończyły 60. rok życia w klubach seniora oraz tryb zakładania i organizację wewnętrzną tych klubów.

Projekt reguluje wskazane kwestie w sposób podobny, w jakim zapewniono formę prawną organizacji kół gospodyń wiejskich, w materię unormowaną w ustawie z dnia 9 listopada 2018 r. o kołach gospodyń wiejskich (Dz. U. z 2025 r. poz. 310).

Zgodnie z projektem ustawy członkiem klubu seniora będzie mogła być każda osoba, która ukończyła 60 rok życia.

Przedmiotem działania klubu seniora jest realizowanie zadań w zakresie rozwoju aktywności edukacyjnej, kulturalnej, ruchowej, rekreacyjnej i opiekuńczej, w szczególności poprzez:

- 1) aktywizowanie osób starszych do podejmowania wysiłku mającego na celu poprawę jakości życia i koordynowanie działań w tym zakresie z uwzględnieniem kondycji psychofizycznej seniorów;
- 2) przeciwdziałanie izolacji i marginalizacji;
- 3) opiekę i pomoc w rozwiązywaniu codziennych problemów utrudniających funkcjonowanie w społeczeństwie;
- 4) organizowanie programów działań mających na celu wielopłaszczyznowy rozwój seniorów poprzez popularyzację interesujących zagadnień;
- 5) stworzenie warunków sprzyjających samorealizacji seniorów, wykorzystywania ich potencjału, wiedzy i umiejętności, świadomości, która korzystnie wpływa na wzrost poczucia własnej wartości oraz utrzymanie dobrej sprawności psychofizycznej;
- 6) integrację społeczną seniorów.

Jednocześnie będzie można być członkiem tylko jednego klubu. Z inicjatywą założenia klubu będzie mogło wystąpić co najmniej 10 osób spełniających kryteria członkostwa. Szczegółowe

zasady i warunki wstępowania do i występowania z klubu seniora określają statuty klubów. Statut może przewidywać dodatkowe wymogi dla członków klubu

Osoby te uchwalą statut klubu seniora oraz wybiorą komitet założycielski. Komitet ten będzie działał w imieniu klubu do czasu jego rejestracji i wyboru organów.

Przewiduje się, że klub będzie podlegać obowiązkowi wpisu do Krajowego Rejestru Klubów Seniora, prowadzonego przez wojewodę właściwego dla siedziby klubu seniora. Organem wyższego stopnia w stosunku do wojewody w rozumieniu ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572, z 2025 r. poz. 769) w sprawach wpisu (zmiany, wykreślenia z rejestru) jest Przewodniczący Komitetu do spraw Pożytku Publicznego, o którym mowa w art. 34a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1338).

Z chwilą wpisu klubu do rejestru następuje nabycie przez klub osobowości prawnej.

Komitet założycielski będzie składał wniosek o wpis klubu do rejestru wraz ze statutem lub oświadczeniem o przyjęciu wzorcowego statutu. Rejestr będzie jawny. Wpis do rejestru będzie dokonywany po stwierdzeniu, że statut klubu jest zgodny z przepisami prawa, a założyciele klubu spełniają wymagania określone w ustawie.

Obowiązkowemu wpisowi do rejestru będą również podlegać zmiany danych wskazanych we wniosku o wpis, a także zmiany statutu klubu.

Zgodnie z projektowaną ustawą, organami klubu będą:

- zebranie członków, będący najwyższym organem klubu seniora
- oraz zarząd klubu seniora, który kieruje działalnością klubu oraz reprezentuje je na zewnątrz.

Projekt określa również wyłączne kompetencje tych organów. Skład i liczbę członków zarządu klubu będzie określał statut.

Zgodnie z projektem ustawy majątek klubu będzie powstawał:

- 1) ze składek członkowskich,
- 2) z darowizn, spadków, zapisów,
- 3) z dochodów z własnej działalności;
- 4) z dochodów z majątku klubu seniora
- 5) z ofiarności publicznej.

Kluby seniora będą mogły prowadzić działalność zarobkową, w tym działalność gospodarczą. Dochód z działalności klubu będzie służył realizacji celów statutowych i nie będzie mógł być przeznaczony do podziału między jego członków.

Kluby seniora będą mogły otrzymywać dotacje według zasad określonych w odrębnych przepisach. Klub seniora może otrzymać z budżetu państwa pomoc finansową przeznaczoną na realizację zadań klubu. Pomoc ta jest przyznawana jeden raz w danym roku, na wniosek klubu seniora, w drodze decyzji, przez wojewodę właściwego ze względu na siedzibę tego klubu, a jej wysokość – określona w ustawie – będzie uzależniona od liczebności klubu.

Projekt ustawy określa także warunki i zasady prowadzenia przez kluby uproszczonej ewidencji przychodów i kosztów. Nadzór w zakresie zgodności działania klubu seniora z przepisami ustawy oraz przepisami wydanymi na jej podstawie będzie sprawował wojewoda właściwy ze względu na siedzibę tego klubu. Nadzór będzie realizowany przy pomocy wyznaczonych przez właściwego miejscowo wojewodę spośród pracowników komórki organizacyjnej do spraw nadzoru i kontroli w pomocy społecznej, właściwego do spraw pomocy społecznej wydziału urzędu wojewódzkiego.

Projekt określa przypadki, w których klub seniora będzie podlegał wykreśleniu z rejestru z mocy prawa. Działające w dniu wejścia w życie ustawy kluby seniora mogą - w ciągu 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy - dostosować statuty do wymagań ustalonych w ustawie i wystąpić o rejestrację klubu zgodnie z przepisami ustawy.

Proponuje się, aby projektowana ustawa weszła w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Wejście w życie ustawy będzie wymagało wydania dwóch aktów wykonawczych.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia uproszczonej ewidencji przychodów i kosztów klubu seniora, warunki, jakim powinna odpowiadać ta ewidencja.

Podstawowe założenia rozporządzenia.

- Przepisy merytoryczne rozporządzenia będą powielały odpowiednio rozwiązania przyjęte w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 7 stycznia 2019 r. w sprawie prowadzenia uproszczonej ewidencji przychodów i kosztów przez koła gospodyń wiejskich. Rozporządzenie wejdzie w życie w dniu wejścia w życie ustawy (Dz. U. poz. 70).
- Rozporządzenie wejdzie w życie w dniu wejścia w życie ustawy.

Przewodniczący Komitetu do spraw Pożytku Publicznego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb przyznawania oraz rozliczania pomocy finansowej, na wykonywanie zadań klubu seniora.

Podstawowe założenia rozporządzenia.

- Wniosek o przyznanie pomocy, zawierał będzie podstawowe dane identyfikujące klub seniora.
- Zostaną określone elementy obligatoryjne decyzji w sprawie przyznania pomocy.
- Określone zostaną warunki rozliczenia kwot przyznane pomocy.
- Rozporządzenie wejdzie w życie w dniu wejścia w życie ustawy.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

DEKLAROWANE SKUTKI REGULACJI (DSR) projektu ustawy

Informacja o projekcie

a) Tytuł projektu:

o klubach seniora

b) Przedstawiciel wnioskodawcy:

Pani posłanka Agnieszka Buczyńska

I. Część wstępna

[1] Zwięzły opis zidentyfikowanego problemu i proponowanych rozwiązań.

- W Polsce następuje proces zmiany struktury demograficznej ludności, której skutkiem jest wzrost odsetka osób starszych. Na koniec 2024 r. liczba ludności Polski wyniosła 37 489,1 tys., z czego liczba osób w wieku 60 lat i więcej wyniosła blisko 10 mln. Wyniki Prognozy ludności na lata 2023–2060 wskazują na pogłębianie się procesu starzenia społeczeństwa. Wydłuży się długość życia kobiet i mężczyzn, czego skutkiem będzie potencjalny wzrost problemów społecznych związanych z zaawansowanym wiekiem.
- Struktura demograficzna polskiego społeczeństwa podlega zmianom. Potrzeby osób starszych powinny być rozpoznawane przez starzejące się demograficznie państwo i zaspokajane adekwatnie do ich skali.
- Konieczne jest zapewnienie osobom starszym warunków aktywnego starzenia się, pełnego udziału w życiu społecznym, wydłużenia się czasu aktywności zawodowej czy edukacyjnej, wreszcie stworzenia warunków do tego, aby zwiększać aktywność fizyczną.
- Osoby w wieku powyżej 60 lat powinny mieć zapewnione instytucjonalne wsparcie w kompensowaniu skutków samotności, niesamodzielności i niepełnosprawności, a także propagowaniu modelu aktywnego i godnego życia w wieku senioralnym.
- Najbardziej efektywne wspieranie osób starszych następuje poprzez ich bezpośrednie zaangażowanie.
- Proponuje się rozwój pomocy udzielanej osobom starszym poprzez rozwój instytucjonalnej formy samopomocy – klubów seniora.
- Brak interwencji ustawodawcy powodować będzie rozszerzanie się skali problemów związanych funkcjonowaniem osób starszych w społeczeństwie.
- Projektowana ustawa umożliwi klubom seniora ujednolicenie statusu ustrojowego nabywanego w prostych procedurach.

[2] Czy były rozważane rozwiązania alternatywne?

➤ **Nie**

Projektodawcy rozważali podjęcie działań alternatywnych, jednak obecne ramy działania organizacji zrzeszających seniorów w celach samopomocy, edukacji i zdrowego aktywnego stylu życia, dają ograniczoną możliwość realnego, pozytywnego wpływu na sytuację osób starszych. Obowiązująca ustawa z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych (Dz. U. poz. 1705 oraz z 2024 r. poz. 834) dotyczy wyłącznie „monitorowania i przedstawiania informacji o sytuacji osób starszych”, a jej wyłącznym wymiernym efektem jest przedstawianie przez Radę Ministrów corocznie, do dnia 31 października, Sejmowi i Senatowi informacji o sytuacji osób starszych. Niezbędne jest zagwarantowanie realnej pomocy państwa w zaspokajaniu potrzeb osób starszych.

II. Wymogi określone w art. 34 ust. 2 pkt 3–5 regulaminu Sejmu

[3] Jakie są przewidywane skutki prawne projektowanych rozwiązań?

- Obecnie kluby seniorów są tworzone jako fundacje, stowarzyszenia, a także, jako jednostki organizacyjne pomocy społecznej w formie klubu samopomocy przez niektóre gminy w ramach realizacji zadań własnych.
- Po wejściu w życie ustawy kluby seniora będą nabywały identyczny status osoby prawnej zrzeszającej osoby w wieku powyżej 60 lat mieszkające w danej miejscowości, gminie lub jednostce pomocniczej gminy.
- Projekt w znacznej części reguluje zasady działania klubów seniora w sposób podobny, w jakim zapewniono formę prawną organizacji kół gospodyń wiejskich, w materię unormowaną w ustawie z dnia 9 listopada 2018 r. o kołach gospodyń wiejskich (Dz. U. z 2025 r. poz. 310).
- Zgodnie z projektem ustawy członkiem klubu seniora będzie mogła być każda osoba, która ukończyła 60 rok życia.
- Przedmiotem działania klubu seniora będzie realizowanie zadań w zakresie rozwoju aktywności edukacyjnej, kulturalnej, ruchowej, rekreacyjnej i opiekuńczej w różnych formach.
- Podstawą działania klubu będzie jego statut.
- Klub będzie podlegać obowiązkowi wpisu do Krajowego Rejestru Klubów Seniora, prowadzonego przez wojewodę właściwego dla siedziby klubu seniora. Obowiązkowemu wpisowi do rejestru będą również podlegać zmiany danych wskazanych we wniosku o wpis, a także zmiany statutu klubu.
- Komitet założycielski będzie składał wniosek o wpis klubu do rejestru wraz ze statutem lub oświadczeniem o przyjęciu wzorcowego statutu.
- Organami klubu seniora będą:
 - zebranie członków, będący najwyższym organem klubu seniora
 - zarząd klubu seniora, który kieruje działalnością klubu oraz reprezentuje go na zewnątrz.
- Projekt określa również wyłączne kompetencje tych organów. Skład i liczbę członków zarządu klubu będzie określał statut.
- Majątek klubu będzie powstawał:
 - ze składek członkowskich,
 - z darowizn, spadków, zapisów,
 - z dochodów z własnej działalności;
 - z dochodów z majątku klubu seniora
 - z ofiarności publicznej.
- Kluby seniora będą mogły prowadzić działalność zarobkową, w tym działalność gospodarczą.

- Klub seniora będzie otrzymywał pomoc finansową przeznaczoną na realizację zadań klubu. Pomoc ta jest przyznawana jeden raz w danym roku, na wniosek klubu seniora, w drodze decyzji, przez wojewodę właściwego ze względu na siedzibę tego klubu. Wysokość pomocy będzie uzależniona od liczebności klubu.
- Projekt ustawy określa także warunki i zasady prowadzenia przez kluby uproszczonej ewidencji przychodów i kosztów oraz nadzoru nad działalnością klubu seniora.
- Projekt określa przypadki, w których klub seniora będzie podlegał wykreśleniu z rejestru z mocy prawa.
- Ze względu na to, że już obecnie działają kluby seniora w różnych formach organizacyjnych działające w dniu wejścia w życie ustawy kluby seniora będą mogły w okresie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, dostosować statuty do wymagań ustalonych w ustawie i wystąpić o rejestrację klubu zgodnie z przepisami ustawy.
- Proponuje się, aby projektowana ustawa weszła w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia. Wydłużony okres *vacatio legis* wynika z konieczności przygotowania dwóch rozporządzeń niezbędnych do działania ustawy.
- Skutki prawne wejścia w życie ustawy wystąpią także poprzez zmiany:
 - ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych – zwolnienie klubów seniora z podatku CIT,
 - ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości – wprowadzenie uproszczonej rachunkowości dla klubów seniora
 - ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców – wyłączenie działalności klubów seniora z kategorii działalności gospodarczej.

[4] Jakie są przewidywane skutki społeczne projektowanych rozwiązań?

Projekt wywoła pozytywne skutki społeczne. Rozwój działalności klubów seniora wspieranych pomocą finansową państwa wpłynie na lepsze zaspokajanie potrzeb osób starszych. Zwiększenie ich aktywności wpłynie na polepszenie stanu zdrowia tej grupy społecznej. Większa aktywność seniorów pozytywnie wpłynie na rozwój więzi międzypokoleniowych.

[5] Jakie są przewidywane skutki gospodarcze projektowanych rozwiązań?

Ustawa nie będzie miała skutków gospodarczych.

[6] Jakie są przewidywane skutki finansowe projektowanych rozwiązań, w szczególności wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego?

- Ustawa nie będzie miała skutków finansowych na budżety jednostek samorządu terytorialnego.
- Ustawa będzie miała skutki finansowe na budżet państwa – zwiększy wydatki o 50 mln zł w roku 2026 i o 100 mln zł w latach następnych.

[7] Wykaz źródeł finansowania, jeśli projekt ustawy pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Zwiększone wydatki pokryte zostaną ze zwiększonych dochodów budżetowych z tytułu zwiększenia podatku CIT od banków.

[8] Czy projekt ustawy podlega procedurze notyfikacyjnej?

➤ **Nie**

III. Wymogi określone w art. 34 ust. 2a i 2b regulaminu Sejmu

[9] Czy projekt ustawy zawiera przepisy określające zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

➤ **Nie**

[10] Czy wdrożenie projektowanych przepisów spowoduje obciążenia administracyjne mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

➤ **Nie**

[11] Czy projekt ustawy zawiera przepisy regulacyjne lub określa wymogi dotyczące świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (art. 34 ust. 2b regulaminu Sejmu)?

➤ **Nie**

Warszawa, 25 listopada 2025 r.

BEOS-WPEiM-2430/25

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. **SPS-III.020.364.8.2025**

Data wpływu **26.11.2025**

Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu
ustawy o klubach seniora (przedstawiciel wnioskodawców: posłanka
Agnieszka Buczyńska)**

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2022 r. poz. 990, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy zmierza do określenia zasad dobrowolnego zrzeszania się osób, które ukończyły 60. rok życia, w klubach seniora, a także trybu ich tworzenia, ustroju i reguł finansowania. Kluby seniora mają być dobrowolnymi organizacjami społecznymi, niezależnymi od organów władzy publicznej, działającymi na terenie gminy lub jej jednostki pomocniczej. Celem działalności ma być integracja i aktywizacja seniorów, przeciwdziałanie samotności oraz promowanie aktywnego życia w wieku senioralnym, tj. po ukończeniu 60. roku życia (art. 2 i art. 3 projektu).

Z inicjatywą założenia klubu będzie mogło wystąpić co najmniej 10 seniorów (art. 4 projektu). Klub ma działać na podstawie statutu określającego nazwę, siedzibę, teren działania, organy, zasady członkostwa i gospodarki majątkiem, z możliwością wykorzystania statutu wzorcowego (art. 4 projektu).

Projekt przewiduje powstanie Krajowego Rejestru Klubów Seniora („rejestr”), prowadzonego przez właściwego wojewodę. Wpis do rejestru ma mieć charakter konstytutywny dla nabycia osobowości prawnej przez klub (art. 5 i art. 6 projektu). Rejestr ma być jawny i nieodpłatny. Zakres danych zawartych w rejestrze obejmuje dane i informacje zawarte we wniosku o wpis klubu seniora oraz dane dotyczące klubu seniora wskazane w art. 13 projektu. Jawność nie obejmuje danych wskazanych w art. 13 pkt 6 projektu (lista członków klubu seniora zawierająca miejsce stałego zamieszkania oraz numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL) członka, a w przypadku osoby nieposiadającej obywatelstwa polskiego – z kodem kraju tej osoby oraz numerem jej paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego jej tożsamość (art. 5 ust. 2 w związku z art. 13 pkt 6 projektu). Do czasu wpisu

i wyboru organów klubu ma działać komitet założycielski; klub będzie musiał wybrać zarząd w ciągu 3 miesięcy od wpisu (art. 7 projektu). Projekt reguluje też procedurę dokonywania wpisów do rejestru.

Projekt określa kompetencje i zasady działania organów klubu (zebranie członków, zarząd – art. 14-20 projektu). Zgodnie z art. 22 projektu klub seniora może prowadzić działalność zarobkową, w tym działalność gospodarczą. Jednocześnie będzie on mógł otrzymywać dotacje celowe oraz pomoc finansową z budżetu państwa na realizację zadań określonych w art. 2 ust. 4 projektu (art. 23 i art. 24 projektu).

Projekt określa warunki prowadzenia uproszczonej ewidencji przychodów i kosztów przez kluby seniora (art. 25 projektu), jak również przesłanki i tryb likwidacji klubu, status likwidatorów, sposób zaspokajania wierzycieli oraz odpowiedzialność odszkodowawczą (art. 28-32 projektu).

Projektodawcy proponują także znowelizowanie następujących ustaw:

- z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 278, ze zm.) w zakresie zwolnienia z podatku dochodowego od osób prawnych dochodów klubu seniora przeznaczonych na cele statutowe, z wyłączeniem działalności gospodarczej (art. 33 projektu);
- z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r. poz. 120, ze zm.) w zakresie umożliwienia prowadzenia uproszczonej ewidencji przychodów i kosztów przez kluby seniora (art. 34 projektu);
- z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, ze zm.) w zakresie wyłączenia stosowania ustawy – Prawo przedsiębiorców do działalności prowadzonej przez kluby seniora (art. 35 projektu).

Projektowana ustawa ma wejść w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Ze względu na przedmiot projektu ustawy należy uwzględnić:

a) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE¹ (dalej: RODO). RODO reguluje ochronę osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych oraz swobodny przepływ danych osobowych. Rozporządzenie to chroni podstawowe prawa i wolności uznane w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego oraz ochrony danych osobowych (motyw 4 oraz art. 1). RODO ma zastosowanie do przetwarzania danych osobowych w sposób całkowicie lub częściowo zautomatyzowany oraz do przetwarzania w sposób inny niż zautomatyzowany

¹ Dz. Urz. UE L 119 z 4.5.2016, s. 1, ze zm.; ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/2016-05-04>.

danych osobowych stanowiących część zbioru danych lub mających stanowić część zbioru danych (art. 2 ust. 1).

Jeżeli przepisy krajowe wchodzą w zakres stosowania RODO, powinny być zgodne z przepisami tego rozporządzenia².

RODO ma w głównej mierze na celu zagwarantowanie wysokiego poziomu ochrony podstawowych praw i wolności osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych, które to prawo zostało również uznane w art. 8 Karty praw podstawowych i jest ściśle związane z prawem do poszanowania życia prywatnego, wyrażonym w jej art. 7. W ocenie TSUE, jeżeli więc są spełnione określone w tym rozporządzeniu warunki zgodnego z prawem przetwarzania danych osobowych, takie przetwarzanie danych osobowych uznaje się również za spełniające wymogi art. 7 i art. 8 Karty praw podstawowych UE³.

Zgodnie z art. 4 pkt 1 RODO „dane osobowe” oznaczają informacje o zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osobie fizycznej; możliwa do zidentyfikowania osoba fizyczna to osoba, którą można bezpośrednio lub pośrednio zidentyfikować, w szczególności na podstawie identyfikatora takiego jak imię i nazwisko, numer identyfikacyjny, dane o lokalizacji, identyfikator internetowy lub jeden bądź kilka szczególnych czynników określających fizyczną, fizjologiczną, genetyczną, psychiczną, ekonomiczną, kulturową lub społeczną tożsamość osoby fizycznej. „Przetwarzanie” oznacza operację lub zestaw operacji wykonywanych na danych osobowych lub zestawach danych osobowych w sposób zautomatyzowany lub niezautomatyzowany, taką jak zbieranie, utrwalanie, organizowanie, porządkowanie, przechowywanie, adaptowanie lub modyfikowanie, pobieranie, przeglądanie, wykorzystywanie, ujawnianie poprzez przesłanie, rozpowszechnianie lub innego rodzaju udostępnianie, dopasowywanie lub łączenie, ograniczanie, usuwanie lub niszczenie (art. 4 pkt 2 RODO).

b) art. 107 i art. 108 TfUE, ustalające zasady przyznawania pomocy przedsiębiorstwom przez państwa członkowskie. Zgodnie z art. 107 ust. 1 TfUE, z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w TfUE, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych, w jakiejkolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji, poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową.

Zgodnie z art. 108 ust. 3 TfUE Komisja jest informowana, w czasie odpowiednim do przedstawienia swoich uwag, o wszelkich planach przyznania lub zmiany pomocy. Jeżeli uzna, że plan nie jest zgodny z rynkiem wewnętrznym, wszczyna niezwłocznie procedurę wyjaśniającą. Państwo członkowskie nie może wprowadzić w życie projektowanych środków, dopóki procedura ta nie doprowadzi do wydania decyzji końcowej w trybie rozporządzenia Rady (UE)

² Wyrok TSUE z 5 czerwca 2023 r. w sprawie C-204/21, *Komisja przeciwko Polsce*, pkt 325.

³ Tamże, pkt 332.

2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej⁴.

Wykonaniu art. 108 ust. 3 TfUE służy, na gruncie polskiego prawa krajowego, ustawa z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej⁵ (dalej: u.p.p.). Stosownie do art. 12 u.p.p. projekty programów pomocowych (programem pomocowym jest np. projekt ustawy przewidujący udzielenie pomocy publicznej lub zmianę istniejącej pomocy) wymagają uzyskania opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: Prezes UOKiK). Opinie te zawierają m.in. stanowisko, czy projekt przewiduje udzielanie pomocy publicznej, stanowisko w sprawie zgodności pomocy publicznej z rynkiem wewnętrznym, propozycje zmian przedstawione w celu zapewnienia zgodności postanowień projektu ze wspólnym rynkiem, stanowisko w sprawie obowiązku notyfikacji projektu. Podmioty właściwe do wystąpienia z wnioskiem o wydanie opinii określa art. 13 u.p.p. Z wnioskiem takim występuje organ administracji publicznej opracowujący projekt programu pomocowego. Natomiast w przypadku projektu ustawy będącej programem pomocowym opracowanym przez podmiot niebędący organem administracji publicznej (art. 16a u.p.p.) o opinię i przekazanie do Komisji projektu, w celu dokonania jego notyfikacji, występuje organ właściwy na podstawie Regulaminu Sejmu. Organem tym jest Marszałek Sejmu (art. 10 ust. 1 pkt 10a Regulaminu Sejmu). Wniosek jest kierowany do Prezesa UOKiK. Decyzję w sprawie dokonania notyfikacji podejmuje Rada Ministrów, po zapoznaniu się z opinią ministra właściwego do spraw rolnictwa (art. 16 ust. 2 u.p.p.). Prezes UOKiK, za pośrednictwem Stałego Przedstawicielstwa RP przy UE w Brukseli, dokonuje notyfikacji projektu programu pomocowego, czyli przekazuje Komisji projekt ustawy, by Komisja mogła dokonać oceny planowanej pomocy ze rynkiem wewnętrznym (art. 20 u.p.p.).

3. Analiza przepisów projektu ustawy pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

3.1. Projekt zawiera przepisy przewidujące przetwarzanie danych osobowych. Dane gromadzone w rejestrze obejmują dane i informacje zawarte we wniosku o wpis klubu seniora (tj. m.in. (1) listę założycieli klubu seniora z podaniem ich imion i nazwisk oraz miejsc zamieszkania i ich numerów PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej obywatelstwa polskiego – z kodem kraju tej osoby oraz numerem jej paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego jej tożsamość; (2) informacje o osobie albo osobach umocowanych do reprezentacji klubu seniora i sposobie tej reprezentacji; (3) własnoręczne podpisy członków zarządu klubu seniora, a gdy zarząd klubu seniora nie został wybrany – osób wybranych w skład komitetu założycielskiego – art. 8 ust. 2 projektu), jak również inne dane (w tym listę członków klubu seniora zawierającą miejsce stałego

⁴ Dz. Urz. UE L 248 z 24.9.2015, s. 9.

⁵ Dz. U. z 2025 r. poz. 468.

zamieszkania oraz numer PESEL członka, a w przypadku osoby nieposiadającej obywatelstwa polskiego – z kodem kraju tej osoby oraz numerem jej paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego jej tożsamość – art. 13 pkt 6 projektu). Obowiązkowemu wpisowi do rejestru podlegają zmiany listy jego członków (art. 10 ust. 1 projektu).

Oceniając proponowane zmiany w świetle RODO, należy wskazać, że jego art. 5 określa zasady dotyczące przetwarzania danych osobowych, natomiast art. 6 – warunki zgodności przetwarzania z prawem. Zgodnie z art. 6 ust. 3 RODO cel przetwarzania musi być określony w podstawie prawnej lub, w przypadku przetwarzania, o którym mowa w ust. 1 lit. e – musi być ono niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi. Prawo, na podstawie którego może dojść do przetwarzania danych, musi służyć realizacji celu leżącego w interesie publicznym, oraz być proporcjonalne do wyznaczonego, prawnie uzasadnionego celu.

Wnioskodawcy nie wskazują wprost, czym podyktowana jest konieczność przetwarzania wskazanych wyżej danych osobowych. Można jednak przyjąć, że: 1) ujęcie w rejestrze i ujawnienie danych osób umocowanych do reprezentacji klubu seniora ma służyć ochronie pewności obrotu prawnego z udziałem klubu seniora; 2) ujęcie w rejestrze listy członków klubu seniora ma służyć ustaleniu ich liczby na potrzeby obliczenia wysokości pomocy państwowej zgodnie z art. 24 ust. 2 projektu⁶ oraz w celu weryfikacji dopuszczalności dalszego funkcjonowania klubu seniora⁷.

Analiza proponowanych rozwiązań prowadzi do wniosku, że zakres przetwarzania danych przewidziany w projekcie nie narusza gwarancji wynikających z RODO. Należy uznać, że przetwarzanie będzie zgodne z prawem, ponieważ będzie niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze (art. 6 ust. 1 lit. c RODO) a także do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi (art. 6 ust. 1 lit. e RODO).

3.2. Zgodnie z orzecznictwem TSUE pojęcie przedsiębiorstwa jest rozumiane szeroko i obejmuje wszystkie podmioty uczestniczące w działalności gospodarczej, rozumianej jako oferowanie towarów lub usług na rynku wewnętrznym⁸, niezależnie od ich formy organizacyjnej i prawnej oraz źródeł finansowania⁹. Projekt wprost wskazuje, że kluby seniora będą mogły prowadzić

⁶ Zgodnie z art. 24 ust. 2 projektu wysokość pomocy jest uzależniona od liczby członków klubu seniora ustalonej na dzień złożenia wniosku o przyznanie pomocy według danych wynikających z rejestru.

⁷ Klub seniora przechodzi w stan likwidacji, jeżeli liczba członków klubu seniora osiągnie stan poniżej liczby określonej w art. 4 ust. 1 i liczba ta nie zostanie uzupełniona do wymaganej ustawą liczby członków klubu w terminie 90 dni (art. 28 ust. 1 pkt 3 projektu).

⁸ Wyrok TSUE z 18 czerwca 1998 r. w sprawie C-35/96, *Komisja p. Republice Włoskiej*.

⁹ Wyrok TSUE z 23 kwietnia 1991 r. w sprawie C-41/90, *Höfner i Elser*.

działalność zarobkową, w tym działalność gospodarczą, możliwe jest więc ich zakwalifikowanie jako przedsiębiorców w rozumieniu unijnego prawa konkurencji.

Zgodnie z orzecznictwem TSUE pomoc udzielona przez państwo członkowskie przedsiębiorcy jest niezgodna ze wspólnym rynkiem, jeżeli spełnia cztery przesłanki: 1) pomoc została udzielona przez państwo członkowskie lub przy użyciu jego zasobów; 2) pomoc stanowi dla przedsiębiorstwa korzyść; 3) pomoc ma charakter selektywny; 4) pomoc grozi zakłóceniem lub zakłóca konkurencję oraz wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Przesłanki te muszą być spełnione kumulatywnie¹⁰.

Projekt przewiduje możliwość przyznawania klubom seniora dotacji celowych (art. 23 projektu) oraz, niezależnie od tego, „pomocy państwowej” z budżetu państwa (art. 24 projektu). Dwie pierwsze przesłanki są więc spełnione. Pomoc udzielana przedsiębiorstwom przez państwa ma charakter selektywny, jeżeli sprzyja „niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów” w porównaniu z innymi, które znajdują się w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej. Nie stanowią natomiast pomocy korzyści stosowane bez rozróżnienia do wszystkich podmiotów¹¹. Okoliczność, że liczba przedsiębiorstw, które mogą domagać się przyznania pomocy, jest bardzo znacząca, czy też, że przedsiębiorstwa te należą do różnych sektorów, nie wystarcza, by wykluczyć selektywny charakter pomocy. Przewidziana w projekcie pomoc ma być przyznawana tylko określonej kategorii podmiotów – klubom seniora. Ma więc ona charakter selektywny. Trzecia z przesłanek uznania środka za pomoc w rozumieniu art. 107 TfUE jest więc spełniona. W odniesieniu do przesłanki groźby zakłócenia lub zakłócenia konkurencji i wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi, przyjmuje się w orzecznictwie TSUE, że dla jej zaistnienia nie jest konieczne wykazanie faktycznego wpływu pomocy na wymianę handlową między państwami członkowskimi i rzeczywistego zakłócenia konkurencji. Wystarczające jest wykazanie jedynie potencjalnego wpływu pomocy na tę wymianę handlową i zakłócenie konkurencji¹². Nie jest również konieczne, by przedsiębiorstwa korzystające z udzielanej pomocy uczestniczyły w wewnątrzunijnej wymianie handlowej. Przyznane im korzyści mogą bowiem utrudniać wejście na rynek wewnętrzny danego państwa przedsiębiorcom z innych państw członkowskich. Przyjawszy tak szerokie podejście można uznać, że ostatnia z przesłanek może zostać uznana za spełnioną,

¹⁰ Wyrok TSUE z 24 lipca 2003 r. w sprawie C-280/00, *Altmark*; wyrok Sądu Pierwszej Instancji (SPI) z 22 lutego 2006 r. w sprawie T-34/02, *EURL Le Levant 001 i in. p. Komisji*.

¹¹ Wyrok TSUE z 15 listopada 2011 r. w sprawach połączonych C-106/09 P i C-107/09, *Komisja (C-106/09 P) i Królestwo Hiszpanii (C-107/09 P) p. Government of Gibraltar i Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej*.

¹² Wyrok SPI z 4 września 2009 r. w sprawie T-211/05, *Republika Włoska p. Komisji*, potwierdzony wyrokiem TSUE z 24 listopada 2011 r. w sprawie C-458/09 P, *Republika Włoska p. Komisji*.

a w konsekwencji projekt ustawy może zostać uznany za projekt przyznania pomocy państwa w rozumieniu TfUE.

Niezależnie od wskazanej możliwości uznania pomocy za zakazaną pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TfUE, należy rozważyć, czy nie można jej uznać za pomoc państwa dozwoloną na mocy art. 107 ust. 2 TFUE. Przepisy art. 107 ust. 2 TfUE uznają bowiem, że zgodna z rynkiem wewnętrznym jest pomoc o charakterze socjalnym przyznawana indywidualnym konsumentom (art. 107 ust. 2 lit. a TfUE). Jeżeli chodzi o tego rodzaju pomoc, to z orzecznictwa TSUE wynika, że może ona być zarówno przyznawana bezpośrednio przedsiębiorcom i być skierowana do określonej grupy konsumentów. Do tego rodzaju pomocy TSUE zaliczył np. dofinansowanie działalności zakładów opieki społecznej, zakupu biletów, zakupu karetek lub innego sprzętu medycznego. Warunkiem dopuszczalności przyznawania tej pomocy jest brak dyskryminacji związanej z pochodzeniem produktów i usług.

W związku z możliwością uznania projektu za projekt programu pomocowego konieczne jest przeprowadzenie procedury notyfikacyjnej, której pierwszym krajowym elementem jest zaopiniowanie projektu przez Prezesa UOKiK w trybie art. 12 w zw. z art. 16a u.p.p. Zgodnie z art. 12 u.p.p. projekty programów pomocowych wymagają uzyskania opinii Prezesa UOKiK.

4. Konkluzje

Poselski projekt ustawy o klubach seniora nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy może zostać uznany za plan pomocy państwa w rozumieniu art. 108 ust. 3 TfUE. W związku z tym istnieją podstawy do skierowania przez Marszałka Sejmu wniosku do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o wydanie opinii na podstawie art. 12 w związku z art. 16a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

Autor:

Marek Jaśkowski
ekspert ds. legislacji
w Biurze Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:

Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik

/podpisano elektronicznie/

Warszawa, 25 listopada 2025 r.

BEOS-WPEiM-2431/25

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. SPS-III.020.364.7.2025

Data wpływu 26.11.2025

Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o klubach seniora (przedstawiciel wnioskodawców: posłanka Agnieszka Buczyńska) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Projekt ustawy zmierza do określenia zasad dobrowolnego zrzeszania się osób, które ukończyły 60. rok życia, w klubach seniora, a także trybu ich tworzenia, ustroju i reguł finansowania. Kluby seniora mają być dobrowolnymi organizacjami społecznymi, niezależnymi od organów władzy publicznej, działającymi na terenie gminy lub jej jednostki pomocniczej. Celem działalności ma być integracja i aktywizacja seniorów, przeciwdziałanie samotności oraz promowanie aktywnego życia w wieku senioralnym, tj. po ukończeniu 60. roku życia (art. 2 i art. 3 projektu).

Z inicjatywą założenia klubu będzie mogło wystąpić co najmniej 10 seniorów (art. 4 projektu). Klub ma działać na podstawie statutu określającego nazwę, siedzibę, teren działania, organy, zasady członkostwa i gospodarki majątkiem, z możliwością wykorzystania statutu wzorcowego (art. 4 projektu).

Projekt przewiduje powstanie Krajowego Rejestru Klubów Seniora („rejestr”), prowadzonego przez właściwego wojewodę. Wpis do rejestru ma mieć charakter konstytutywny dla nabycia osobowości prawnej przez klub (art. 5 i art. 6 projektu). Rejestr ma być jawny i nieodpłatny. Zakres danych zawartych w rejestrze obejmuje dane i informacje zawarte we wniosku o wpis klubu seniora oraz dane dotyczące klubu seniora wskazane w art. 13 projektu. Jawność nie obejmuje danych wskazanych w art. 13 pkt 6 projektu (lista członków klubu seniora zawierająca miejsce stałego zamieszkania oraz numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL) członka, a w przypadku osoby nieposiadającej obywatelstwa polskiego – z kodem kraju tej osoby oraz numerem jej paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego jej tożsamość (art. 5 ust. 2 w związku z art. 13 pkt 6 projektu). Do czasu wpisu i wyboru organów klubu ma działać komitet założycielski; klub będzie musiał wybrać zarząd w ciągu 3 miesięcy od wpisu (art. 7 projektu). Projekt reguluje też procedurę dokonywania wpisów do rejestru.

Projekt określa kompetencje i zasady działania organów klubu (zebranie członków, zarząd – art. 14-20 projektu). Zgodnie z art. 22 projektu klub seniora może prowadzić działalność zarobkową, w tym działalność gospodarczą. Jednocześnie będzie on mógł otrzymywać dotacje celowe oraz pomoc finansową z budżetu państwa na realizację zadań określonych w art. 2 ust. 4 projektu (art. 23 i art. 24 projektu).

Projekt określa warunki prowadzenia uproszczonej ewidencji przychodów i kosztów przez kluby seniora (art. 25 projektu), jak również przesłanki i tryb likwidacji klubu, status likwidatorów, sposób zaspokajania wierzycieli oraz odpowiedzialność odszkodowawczą (art. 28-32 projektu).

Projektodawcy proponują także znowelizowanie następujących ustaw:

- z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 278, ze zm.) w zakresie zwolnienia z podatku dochodowego od osób prawnych dochodów klubu seniora przeznaczonych na cele statutowe, z wyłączeniem działalności gospodarczej (art. 33 projektu);
- z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r. poz. 120, ze zm.) w zakresie umożliwienia prowadzenia uproszczonej ewidencji przychodów i kosztów przez kluby seniora (art. 34 projektu);
- z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, ze zm.) w zakresie wyłączenia stosowania ustawy – Prawo przedsiębiorców do działalności prowadzonej przez kluby seniora (art. 35 projektu).

Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Poselski projekt ustawy o klubach seniora **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej** w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Autor:

Marek Jaśkowski
ekspert ds. legislacji
w Biurze Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:

Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik

/podpisano elektronicznie/

Warszawa, dn. 17.12.2025 r.

Agnieszka Buczyńska
Poseł na Sejm RP
Przedstawiciel Wnioskodawców

RPW/42321/2025 – 1P

EZD RP KS
(GMS – WSU)
Data rejestracji: 2025 – 12 – 17
Data wpływu: 2025 – 12 – 17

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na pismo nr SPS-III.020.364.10.2025 z dnia 4 grudnia 2025 r. uzupełniam fragment uzasadnienia poselskiego projektu ustawy o klubach seniora zgodnie z wymogami określonymi w art. 34 ust. 2a Regulaminu Sejmu i oświadczam, że:

Projekt ustawy określa formy i zasady dobrowolnego zrzeszania się w klubach seniora, tryb ich zakładania oraz organizację klubów seniora.

Celem klubu seniora jest integracja i aktywizacja seniorów, zwiększenie aktywności fizycznej i społecznej oraz zapewnienie wsparcia seniorom, kompensowanie skutków samotności, niesamodzielności i niepełnosprawności, a także propagowanie modelu aktywnego i godnego życia w wieku senioralnym.

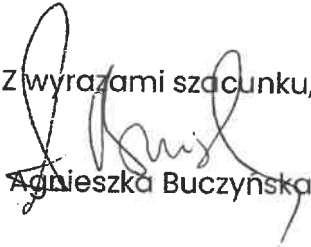
Istotą projektu nie jest uregulowanie zasad działalności gospodarczej, co znalazło odzwierciedlenie w Deklarowanych Skutkach Regulacji projektu ustawy. W świetle art. 22 klub seniora może działalność zarobkową w tym gospodarczą, jednakże nie ma to wpływu na inne podmioty gospodarcze już prowadzące działalność. Możliwość prowadzenia działalności gospodarczej przez klub seniora jest wtórna wobec opisanych celów działania klubu seniora. Zakłada

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. SPS-III.020.364.10.2025
Data wpływu 17.12.2025 r.

się, że będzie to marginalny instrument pozyskiwania środków na działalność klubów seniora.

Niemniej jednak uznać należy, że projekt zakłada pojawienie się nowego podmiotu, który będzie miał możliwość prowadzenia działalności gospodarczej oraz określa zasady funkcjonowania klubów seniora.

W załączeniu przesyłam uzupełnione uzasadnienie do projektu oraz poprawiony dokument- Deklarowane Skutki Regulacji.

Z wyrazami szacunku,

Agnieszka Buczyńska

DEKLAROWANE SKUTKI REGULACJI (DSR) projektu ustawy

Informacja o projekcie

a) Tytuł projektu:

o klubach seniora

b) Przedstawiciel wnioskodawcy:

Pani posłanka Agnieszka Buczyńska

I. Część wstępna

[1] Zwięzły opis zidentyfikowanego problemu i proponowanych rozwiązań.

- W Polsce następuje proces zmiany struktury demograficznej ludności, której skutkiem jest wzrost odsetka osób starszych. Na koniec 2024 r. liczba ludności Polski wyniosła 37 489,1 tys., z czego liczba osób w wieku 60 lat i więcej wyniosła blisko 10 mln. Wyniki Prognozy ludności na lata 2023–2060 wskazują na pogłębianie się procesu starzenia społeczeństwa. Wydłuży się długość życia kobiet i mężczyzn, czego skutkiem będzie potencjalny wzrost problemów społecznych związanych z zaawansowanym wiekiem.
- Struktura demograficzna polskiego społeczeństwa podlega zmianom. Potrzeby osób starszych powinny być rozpoznawane przez starzejące się demograficznie państwo i zaspokajane adekwatnie do ich skali.
- Konieczne jest zapewnienie osobom starszym warunków aktywnego starzenia się, pełnego udziału w życiu społecznym, wydłużenia się czasu aktywności zawodowej czy edukacyjnej, wreszcie stworzenia warunków do tego, aby zwiększać aktywność fizyczną.
- Osoby w wieku powyżej 60 lat powinny mieć zapewnione instytucjonalne wsparcie w kompensowaniu skutków samotności, niesamodzielności i niepełnosprawności, a także propagowaniu modelu aktywnego i godnego życia w wieku senioralnym.
- Najbardziej efektywne wspieranie osób starszych następuje poprzez ich bezpośrednie zaangażowanie.
- Proponuje się rozwój pomocy udzielanej osobom starszym poprzez rozwój instytucjonalnej formy samopomocy – klubów seniora.
- Brak interwencji ustawodawcy powodować będzie rozszerzanie się skali problemów związanych funkcjonowaniem osób starszych w społeczeństwie.
- Projektowana ustawa umożliwi klubom seniora ujednolicenie statusu ustrojowego nabywanego w prostych procedurach.

[2] Czy były rozważane rozwiązania alternatywne?

➤ Nie

Projektodawcy rozważali podjęcie działań alternatywnych, jednak obecne ramy działania organizacji zrzeszających seniorów w celach samopomocy, edukacji i zdrowego aktywnego stylu życia, dają ograniczoną możliwość realnego, pozytywnego wpływu na sytuację osób starszych. Obowiązująca ustawa z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych (Dz. U. poz. 1705 oraz z 2024 r. poz. 834) dotyczy wyłącznie „monitorowania i przedstawiania informacji o sytuacji osób starszych”, a jej wyłącznym wymiernym efektem jest przedstawianie przez Radę Ministrów corocznie, do dnia 31 października, Sejmowi i Senatowi informacji o sytuacji osób starszych. Niezbędne jest zagwarantowanie realnej pomocy państwa w zaspokajaniu potrzeb osób starszych.

II. Wymogi określone w art. 34 ust. 2 pkt 3–5 regulaminu Sejmu

[3] Jakie są przewidywane skutki prawne projektowanych rozwiązań?

- Obecnie kluby seniorów są tworzone jako fundacje, stowarzyszenia, a także, jako jednostki organizacyjne pomocy społecznej w formie klubu samopomocy przez niektóre gminy w ramach realizacji zadań własnych.
- Po wejściu w życie ustawy kluby seniora będą nabywały identyczny status osoby prawnej zrzeszającej osoby w wieku powyżej 60 lat mieszkające w danej miejscowości, gminie lub jednostce pomocniczej gminy.
- Projekt w znacznej części reguluje zasady działania klubów seniora w sposób podobny, w jakim zapewniono formę prawną organizacji kół gospodyń wiejskich, w materię unormowaną w ustawie z dnia 9 listopada 2018 r. o kołach gospodyń wiejskich (Dz. U. z 2025 r. poz. 310).
- Zgodnie z projektem ustawy członkiem klubu seniora będzie mogła być każda osoba, która ukończyła 60 rok życia.
- Przedmiotem działania klubu seniora będzie realizowanie zadań w zakresie rozwoju aktywności edukacyjnej, kulturalnej, ruchowej, rekreacyjnej i opiekuńczej w różnych formach.
- Podstawą działania klubu będzie jego statut.
- Klub będzie podlegać obowiązkowi wpisu do Krajowego Rejestru Klubów Seniora, prowadzonego przez wojewodę właściwego dla siedziby klubu seniora. Obowiązkowemu wpisowi do rejestru będą również podlegać zmiany danych wskazanych we wniosku o wpis, a także zmiany statutu klubu.
- Komitet założycielski będzie składał wniosek o wpis klubu do rejestru wraz ze statutem lub oświadczeniem o przyjęciu wzorcowego statutu.
- Organami klubu seniora będą:
 - zebranie członków, będący najwyższym organem klubu seniora
 - zarząd klubu seniora, który kieruje działalnością klubu oraz reprezentuje go na zewnątrz.
- Projekt określa również wyłączne kompetencje tych organów. Skład i liczbę członków zarządu klubu będzie określał statut.
- Majątek klubu będzie powstawał:
 - ze składek członkowskich,
 - z darowizn, spadków, zapisów,
 - z dochodów z własnej działalności;
 - z dochodów z majątku klubu seniora
 - z ofiarności publicznej.
- Kluby seniora będą mogły prowadzić działalność zarobkową, w tym działalność gospodarczą.

- Klub seniora będzie otrzymywał pomoc finansową przeznaczoną na realizację zadań klubu. Pomoc ta jest przyznawana jeden raz w danym roku, na wniosek klubu seniora, w drodze decyzji, przez wojewodę właściwego ze względu na siedzibę tego klubu. Wysokość pomocy będzie uzależniona od liczebności klubu.
- Projekt ustawy określa także warunki i zasady prowadzenia przez kluby uproszczonej ewidencji przychodów i kosztów oraz nadzoru nad działalnością klubu seniora.
- Projekt określa przypadki, w których klub seniora będzie podlegał wykreśleniu z rejestru z mocy prawa.
- Ze względu na to, że już obecnie działają kluby seniora w różnych formach organizacyjnych działające w dniu wejścia w życie ustawy kluby seniora będą mogły w okresie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, dostosować statuty do wymagań ustalonych w ustawie i wystąpić o rejestrację klubu zgodnie z przepisami ustawy.
- Proponuje się, aby projektowana ustawa weszła w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia. Wydłużony okres *vacatio legis* wynika z konieczności przygotowania dwóch rozporządzeń niezbędnych do działania ustawy.
- Skutki prawne wejścia w życie ustawy wystąpią także poprzez zmiany:
 - ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych – zwolnienie klubów seniora z podatku CIT,
 - ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości – wprowadzenie uproszczonej rachunkowości dla klubów seniora
 - ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców – wyłączenie działalności klubów seniora z kategorii działalności gospodarczej.
 -

[4] Jakie są przewidywane skutki społeczne projektowanych rozwiązań?

Projekt wywoła pozytywne skutki społeczne. Rozwój działalności klubów seniora wspieranych pomocą finansową państwa wpłynie na lepsze zaspokajanie potrzeb osób starszych. Zwiększenie ich aktywności wpłynie na polepszenie stanu zdrowia tej grupy społecznej. Większa aktywność seniorów pozytywnie wpłynie na rozwój więzi międzypokoleniowych.

[5] Jakie są przewidywane skutki gospodarcze projektowanych rozwiązań?

Ustawa nie będzie miała skutków gospodarczych. Działalność gospodarcza, której możliwość prowadzenia przez kluby seniora przewiduje projekt, będzie przedmiotem działania znikomej liczby klubów seniora, a jej wpływ na gospodarkę będzie mniej niż marginalny.

[6] Jakie są przewidywane skutki finansowe projektowanych rozwiązań, w szczególności wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego?

- Ustawa nie będzie miała skutków finansowych na budżety jednostek samorządu terytorialnego.
- Ustawa będzie miała skutki finansowe na budżet państwa – zwiększy wydatki o 50 mln zł w roku 2026 i o 100 mln zł w latach następnych.

[7] Wykaz źródeł finansowania, jeśli projekt ustawy pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Zwiększone wydatki pokryte zostaną ze zwiększonych dochodów budżetowych z tytułu zwiększenia podatku CIT od banków.

[8] Czy projekt ustawy podlega procedurze notyfikacyjnej?

➤ **Nie**

III. Wymogi określone w art. 34 ust. 2a i 2b regulaminu Sejmu

[9] Czy projekt ustawy zawiera przepisy określające zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

➤ **TAK**

Projekt przewiduje, że kluby seniora będą mogły prowadzić działalność gospodarczą. Analiza możliwości osiągnięcia celu tego aktu normatywnego za pomocą innych środków wykazała, że jest to niemożliwe. Projektodawcy uznali, że możliwość prowadzenia działalności gospodarczej powinna być przewidziana dla prężnie działających klubów seniorów, tam gdzie potencjał jego członków może być spożytkowany do prowadzenia działalności zarobkowej, z której dochody przeznaczone będą na cele, dla których kluby seniorów będą działać. Jest to rozwiązanie symetryczne dla przyjętego dla istniejących kół gospodyń wiejskich. Projektodawcy nie widzą powodów, dla których kluby seniora miałyby mieć mniejsze uprawnienia w tym zakresie,

Ustawa nie wprowadza żadnych nowych obowiązków i ograniczeń dla już istniejących przedsiębiorców. Nowe regulacje spełniają wymogi zasadami proporcjonalności, adekwatności i równowagi obowiązków administracyjnych przedsiębiorców, w tym mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Należy podkreślić, że podejmowanie działalności gospodarczej jest fakultatywne – zależne od decyzji organów klubu seniora i uniezależnione od spełniania jakichś szczególnych warunków w porównaniu z innymi podmiotami.

[10] Czy wdrożenie projektowanych przepisów spowoduje obciążenia administracyjne mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

➤ **Tak**

Obciążenia administracyjne sprowadzają się do zwykłych obowiązków związanych z prowadzeniem działalności tak jak każdy inny podmiot. Co do zasady kluby seniora prowadzące działalność gospodarczą będą kwalifikowane w kategorii mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Nie ma jednak możliwości proporcjonalnego ograniczania ich obowiązków administracyjnych wobec innych kategorii przedsiębiorców, ponieważ i tak sprowadzają się one do ogólnych, podstawowych, minimalnych obowiązków związanych z podejmowaniem i prowadzeniem działalności gospodarczej.

[11] Czy projekt ustawy zawiera przepisy regulacyjne lub określa wymogi dotyczące świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (art. 34 ust. 2b regulaminu Sejmu)?

➤ **Nie**

SĄD NAJWYŻSZY

Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego

Warszawa, 8 grudnia 2025 r.

BSA I.021.73.2025

Szanowny Pan
Dariusz Salamończyk
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z dnia 19 listopada 2025 r., znak: SPS-III.020.364.6.2025, mając na uwadze treść art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jednolity: Dz.U. z 2024 r. poz. 622), w świetle którego Sąd Najwyższy może opiniować projekty tylko takich ustaw i innych aktów normatywnych, na podstawie których orzekają i funkcjonują sądy, a także innych projektów ustaw w zakresie, w jakim mają one wpływ na sprawy należące do właściwości Sądu Najwyższego, uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy nie zgłasza uwag do projektu ustawy o klubach seniora.

Z poważaniem,

dr hab. Małgorzata Manowska
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. SPS-III.020.364.11.2025

Data wpływu 09.XII.25r.

EZD RP KS
(BPW-III)
Data rejestracji: 2025-12-11
Data wpływu: 2025-12-11

Prezes
Adam Glapiński

Warszawa, 8 grudnia 2025 r.

DP.IV.024.196.2025.MJ

Pan

Marek Siwiec

Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie,

W nawiązaniu do pisma z dnia 19 listopada 2025 r. (znak: SPS-III.020.364.6.2025) dotyczącego poselskiego projektu ustawy o klubach seniora, uprzejmie informuję, że Narodowy Bank Polski nie zgłasza uwag do powyższego dokumentu.

Z poważaniem

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. SPS-III.020.364.13.2025

Data wpływu 11.XII.25r.

Warszawa, 09-12-2025

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
DANYCH OSOBOWYCH**

Mirosław Wróblewski

DPNT.401.480.2025.WL.MW

**Pan
Dariusz Salamończyk
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu RP
Kancelaria Sejmu RP
ESP ePUAP**

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z 19 listopada 2025 r. znak: SPS-III.020.364.6.2025., działając na podstawie art. 57 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679¹ oraz art. 51 ustawy o ochronie danych osobowych², uprzejmie informuję, że do przedstawionego **poselskiego projektu ustawy o klubach seniora**, przedstawiciel wnioskodawców: poseł Agnieszka Buczyńska, Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych jako organ nadzorczy **zgłasza następujące uwagi**.

Projekt ustawy ma na celu nadanie klubom seniora osobowości prawnej, zwiększenie zainteresowania osób starszych miejscami zrzeszającymi ich, uczestnictwa seniorów w spotkaniach, zajęciach czy korzystanie przez nie ze wsparcia społecznego. Organ właściwy w sprawie ochrony danych osobowych nie tylko nie kwestionuje projektowanych rozwiązań kierunkowo zbieżnych z jego

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.5.2016, str. 1 ze zm.).

² Ustawa z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781).

Urząd Ochrony
Danych Osobowych
ul. Stanisława Moniuszki 1A
00-014 Warszawa

tel. 22 531-03-88
fax 22 531-03-99

www.uodo.gov.pl

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. SPS-III.020.364.12.2025

Data wpływu 09 XII 2025

aktywnością w zakresie wspierania seniorów w realizacji przysługujących im praw³, ale i z uznaniem przyjmuje przedmiotową inicjatywę. Część jednak projektowanych przepisów wymaga doprecyzowania, na co szczegółowo wskazuję poniżej.

I. Krajowy Rejestr Klubów Seniora.

Projekt ustawy zakłada powstanie nowego, co do zasady jawnego rejestru tj. **Krajowego Rejestru Klubów Seniora** (dalej jako: „Rejestr”). Wątpliwości pod względem **jawności i powszechnej dostępności do danych z Rejestru** budzi **art. 5** projektu ustawy w brzmieniu: „1. Klub seniora podlega obowiązkowi wpisu do Krajowego Rejestru Klubów Seniora, zwanego dalej "rejestrem", prowadzonego przez wojewodę właściwego dla siedziby klubu seniora. 2. Rejestr jest jawny, z wyłączeniem danych członków klubu seniora wymienionych w art. 13 pkt 6. 3. Wojewoda corocznie, do dnia 30 czerwca, ogłasza rejestr w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej. 4. Każdy ma prawo dostępu do danych zawartych w rejestrze. 5. Każdy ma prawo otrzymać nieodpłatnie, również drogą elektroniczną, poświadczone odpisy, wyciągi, zaświadczenia i informacje z rejestru.”.

Przepisy projektowanej ustawy powinny kompleksowo regulować sposoby przetwarzania danych w Rejestrze, o którym mowa w art. 5 projektu ustawy, zgodnie z zasadami: zgodności z prawem, rzetelności i przejrzystości (art. 5 ust. 1 lit. a), ograniczenia celu (art. 5 ust. 1 lit. b), minimalizacji danych (art. 5 ust. 1 lit. c) i ograniczenia przechowywania (art. 5 ust. 1 lit. e), jak również rozliczalności (art. 5 ust. 2) rozporządzenia 2016/679.

1.1. Zgodnie z projektowanym **art. 13** Rejestr zawiera wiele danych, m.in. nazwę klubu seniora, adres siedziby klubu, numer REGON, numer NIP (**pkt 2**) - jawność tych danych nie budzi wątpliwości, gdyż informacje te nie odnoszą się do danych konkretnych osób (nie identyfikują osób fizycznych).

Projektowany jest natomiast powszechny dostęp do danych z **punktu 3** ww. przepisu, tj. „listy założycieli klubu seniora”, która to lista zgodnie z **art. 8 ust. 2 pkt 2** projektu ustawy zawiera: „(...) listę założycieli klubu seniora z podaniem ich imion i nazwisk oraz miejsc zamieszkania i ich numerów PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej obywatelstwa polskiego – z kodem kraju tej osoby oraz numerem jej paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego jej tożsamość”. **Uczynienie tych danych jawnymi** może powodować szeroki wachlarz ryzyk dla prywatności i danych osobowych osób, których dane dotyczą, zwłaszcza osób wymagających szczególnej opieki, którymi są seniorzy. Projektując i wprowadzając w życie tego rodzaju rozwiązania należy mieć na uwadze ryzyko naruszenia praw lub wolności osób, których dane mają być jawne, przetwarzania danych mogącego prowadzić do

³ Seniorzy (obok dzieci) stanowią główną grupę społeczną, dla której UODO realizuje szereg aktywności. W trakcie obchodów Dnia Ochrony Danych Osobowych (28 stycznia), w ramach akcji „UODO rusza w kraj” i w trakcie innych wydarzeń organizowane są wykłady i porady dla seniorów (<https://uodo.gov.pl/pl/138/3358>). W 2024 r. Prezes UODO zawarł porozumienie z Ogólnopolską Federacją Stowarzyszeń Uniwersytetów Trzeciego Wieku o współpracy na rzecz promowania zasad ochrony danych osobowych wśród seniorów (<https://uodo.gov.pl/pl/138/3433>). Na stronie Urzędu publikowane są porady dla seniorów jak chronić swoje dane (<https://uodo.gov.pl/pl/138/3414>).

uszczerbku fizycznego lub szkód majątkowych lub niemajątkowych. Ma to znaczenie szczególności jeżeli przetwarzanie może poskutkować dyskryminacją, kradzieżą tożsamości lub oszustwem dotyczącym tożsamości, stratą finansową, naruszeniem dobrego imienia, szkodą społeczną; jeżeli osoby, których dane dotyczą, mogą zostać pozbawione przysługujących im praw i wolności lub możliwości sprawowania kontroli nad swoimi danymi osobowymi. Zważyć należy że projektowane przetwarzanie i ujawnianie danych może choćby pośrednio prowadzić do oceniania czynników osobowych dotyczących seniorów, ich sytuacji ekonomicznej, zdrowia, pośrednio jako osób wymagających szczególnej opieki.⁴

Wątpliwości budzą również niedookreślone **kolejne punkty art. 13** projektu ustawy wskazujące na „informacje o osobie lub osobach umocowanych (...)” – brak w nich wskazania konkretnego katalogu danych osobowych (**pkt 4** ww. przepisu), tymczasem powinny być one wskazane, zważywszy cel przetwarzania oraz minimalizację danych (art. 5 ust. 1 lit. b i c rozporządzenia 2016/679).

1.2. W **art. 13 pkt 6** - odnoszącym się do informacji zawartych w Rejestrze - projektodawca wskazuje na „listę członków klubu seniora zawierającą miejsce stałego zamieszkania oraz numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL) członka, a w przypadku osoby nieposiadającej obywatelstwa polskiego – z kodem kraju tej osoby oraz numerem jej paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego jej tożsamość” pomijając imię i nazwisko członka klubu seniora – wyjaśnienia i przejrzystego wskazania wymaga czy imię i nazwisko seniora będzie zawarte w Rejestrze czy nie.

1.3. Jawność danych członków klubu seniora została wyłączona (**art. 5 ust. 2** projektu ustawy), niemniej jednak prawo dostępu do danych z Rejestru przysługuje każdemu (**ust. 4** ww. przepisu) – projektodawca nie wskazał i nie wyjaśnił celu, zakresu, trybu (wnioskowy/bezwnioskowy), warunków (przesłanek) dotyczących udostępniania danych, co wymaga doprecyzowania. Ma to znaczenie w szczególności ze względu na dalsze wykorzystywanie danych z rejestru.

1.4. Projektowany Rejestr zawiera niedookreślony i otwarty katalog danych – **art. 13** projektu ustawy wskazuje we wstępie do wyliczenia, że: „Rejestr zawiera dane i informacje zawarte we wniosku o wpis klubu seniora (...)”, natomiast sam wniosek o wpis do klubu seniora do rejestru - poprzez użycie w projektowanym przepisie sformułowania „w szczególności” - zawiera otwarty katalog informacji, w tym danych o charakterze osobowym (**art. 8 ust. 2** projektu ustawy). Przepisy te wymagają ponownej analizy i przejrzystości - dookreślenia w ww. zakresie.

1.5. Rejestr, o którym mowa w art. 5 projektu ustawy posiada **cechy rejestru publicznego**, tj. uporządkowanego zbioru danych służącego do realizacji zadań publicznych, prowadzonego na podstawie przepisów ustawowych przez podmiot realizujący zadania publiczne w rozumieniu ustawy o informatyzacji działalności

⁴ Zob. motyw 75 rozporządzenia 2016/679.

podmiotów realizujących zadania publiczne⁵. Rejestr jest prowadzony przez wojewodę właściwego dla siedziby klubu seniora (**art. 5 ust. 1** projektu ustawy). Nie jest natomiast znana **forma Rejestru**, która powinna zostać określona w projektowanej regulacji (czy Rejestr będzie prowadzony w systemie teleinformatycznym, a jeżeli tak, to jakim, prowadzonym na podstawie jakich przepisów prawa). Zgodnie z motywem 31 rozporządzenia 2016/679 zdanie drugie w brzmieniu: „żądanie ujawnienia danych osobowych, z którym występują [takie] organy publiczne, powinno zawsze mieć formę pisemną, być uzasadnione, mieć charakter wyjątkowy, nie powinno dotyczyć całego zbioru danych ani prowadzić do połączenia zbiorów danych”. Przetwarzając dane osobowe organy powinny przestrzegać mających zastosowanie i wiążących je przepisów o ochronie danych, zgodnie z wyznaczonymi im celami przetwarzania. W kontekście łączenia baz danych warto wskazać również na wyrok TSUE z 1 października 2015 r. w sprawie C-201/14 Smaranda Bara i in., z którego treści wynika, że odrębne organy w ramach administracji publicznej należy traktować jako odrębnych administratorów z własnymi przesłankami, co w konsekwencji oznacza, że organ, któremu przekazuje się dane osobowe jest ich odbiorcą.

1.6. Organ prowadzący rejestr publiczny w systemie teleinformatycznym, w którym przetwarzane są dane osobowe powinien zapewniać **bezpieczeństwo, autentyczność, rozliczalność, poufność, niezawodność oraz niezaprzeczalność** przetwarzanych w nim danych. Wszystkie te elementy powinny być uwzględnione w przepisach projektowanej ustawy, nie tylko zgodnie z rozporządzeniem 2016/679 ale także regulacjami dotyczącymi cyberbezpieczeństwa. Konieczne jest stałe respektowanie zasad przetwarzania, w tym ochrony danych osobowych i prywatności na każdym etapie tworzenia oraz istnienia, funkcjonowania technologii obejmującej ich przetwarzanie, zwłaszcza jeśli chodzi o rejestry publiczne, zawierające ogromne ilości danych.

1.7. Aspekt ten jest niezwykle istotny także w kontekście zapewnienia **bezpieczeństwa państwa – poszanowanie praw podstawowych, w tym prawa do ochrony danych osobowych jest gwarantem zapewnienia takiego bezpieczeństwa**. Konieczne jest bowiem zapewnienie integralności i poufności - bezpieczeństwa przetwarzanych na ogromną skalę danych w celu zgodności z zasadą przejrzystości (zabezpieczenie procesów przed nieautoryzowanym dostępem, zabezpieczenie serwerów z kontrolą dostępu i szyfrowaniem, kontrola nad automatyzacją procesu, bieżący nadzór, zapewnienie monitorowania i logowania operacji, zabezpieczenie skryptów, szyfrowanie plików pośrednich, nieautoryzowany dostęp do środowisk przetwarzających (np. katalogi sieciowe, serwery). Zabezpieczenia zapewniające bezpieczeństwo przetwarzanych danych powinno być (w wykonaniu stosowanych przepisów rozporządzenia 2016/679 i innych

⁵ Zgodnie z art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 307), dalej: ustawa o informatyzacji, rejestr publiczny to uporządkowany zbiór danych służący do realizacji zadań publicznych, prowadzony na podstawie przepisów ustawowych przez podmiot realizujący zadania publiczne.

dotyczących przetwarzania danych osobowych) realnie zapewnione począwszy od rozpoczęcia po zakończeniu przetwarzania danych osobowych.

1.8. Przyjmowane rozwiązania wymagają zapewnienia zgodności z przepisami rozporządzenia 2016/679. W podstawie prawnej przetwarzania danych muszą być wyraźnie określone **konkretne cele wykonywania operacji na danych osobowych** (art. 6 ust. 3 rozporządzenia 2016/679). Przetwarzanie danych osobowych przez podmioty publiczne w funkcjonujących rejestrach jest bowiem ograniczone zakresem realizowanych przez nie zadań (art. 15 ustawy o informatyzacji). Jak wymagają przepisy Konstytucji RP władze publiczne nie mogą pozyskiwać, gromadzić i udostępniać innych informacji o obywatelach niż niezbędne w demokratycznym państwie prawnym, zasady i tryb gromadzenia oraz udostępnienia informacji określa ustawa (art. 51 ust. 1 i ust. 5 Konstytucji RP) a organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa (art. 7 Konstytucji RP). Organy państwa, dla realizacji obowiązków i zadań publicznych nie mogą w dowolny sposób korzystać z danych osobowych dotyczących obywateli (ewentualnie innych osób fizycznych zobowiązanych czy uprawnionych), zgromadzonych i dalej przetwarzanych w rejestrach, gdyż takie działanie naruszałoby zasadę legalizmu. W myśl konstytucyjnej zasady legalizmu powinny kierować się wiążącymi je, konkretnymi przepisami prawa.

1.9. Projektodawca nie wskazał **okresu przechowywania danych w Rejestrze**, co wymaga doprecyzowania w projektowanych przepisach w celu zapewnienia zgodności z zasadą ograniczenia przechowywania (art. 5 ust. 1 lit. e ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych). Prawidłowe uwzględnienie tego aspektu powinno odnosić się do kategorii, rodzaju i specyfiki danych osobowych oraz celów przetwarzania danych tak, by zapewnić stosowanie **zasad ograniczenia przechowania, legalizmu oraz ograniczenia celu**.

1.10. Projektodawca w **art. 25 ust. 1** wskazał, że: „Wniosek o wpis klubu seniora do rejestru oraz wnioski o przyznanie pomocy finansowej, o której mowa w art. 24 ust. 1, mogą być złożone za pomocą systemu teleinformatycznego udostępnionego przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego”, nie określając o jaki system chodzi – czy będzie to nowy system, czy działania te będą podejmowane w ramach już istniejącego systemu teleinformatycznego. Kwestie te wymagają wyjaśnienia i opisanie w projekcie ustawy.

1.11. Niepożądane jest przyjmowanie przepisów dotyczących w ich treści otwartych katalogów (poprzez użycie zwrotu „w szczególności”), zwłaszcza jeśli dotyczą przetwarzania danych osobowych, tj.: **art. 4 ust. 3, art. 8 ust. 2, art. 30 ust. 2** projektu ustawy. Projektowane przepisy powinny zostać doprecyzowane, poprzez zamknięcie katalogów danych celem zapewnienia stosowania zasad wynikających z art. 5 rozporządzenia 2016/679, zwłaszcza zgodności z zasadą legalizmu, celowości oraz minimalizacji danych. Podobnie, przepisy zawierające „listy” osób, czy „informacje o osobach”, powinny dookreślać zakres danych zawartych w przedmiotowych listach / informacjach. Uwaga ta odnosi się do **art. 8 ust. 1 pkt 2 i 5, art. 10 ust. 1, art. 13** projektu ustawy.

1.12. Nieprecyzyjny jest również **art. 27 ust. 3** projektu ustawy dotyczący uprawnień wojewody w ramach sprawowanego nadzoru nad działalnością klubu

seniora. W przepisie projektodawca wskazuje także na uprawnienia kontrolne wojewody – co wymaga wyjaśnienia, bowiem pojęcia „nadzór” i „kontrola” nie są tożsame. Uprawnienia wojewody wynikające z ww. przepisu są nierozzerwalnie związane z przetwarzaniem danych osobowych członków i założycieli klub seniora i powinny być szczegółowo określone w projektowanej ustawie.

II. Ocena skutków dla ochrony danych.

2.1. Przepisy dotyczące przetwarzania danych osobowych w nowym (projektowanym) Rejestrze **determinują zasadność przeprowadzenia testu prywatności - projektowania ochrony danych osobowych w procesie tworzenia prawa⁶, w tym przeprowadzenia oceny skutków dla ochrony danych⁷.**

Przeprowadzenie takiej analizy powinno prowadzić do wykazania niezbędności przetwarzania wskazanych enumeratywnie danych osobowych w określony sposób, we wskazanym konkretnie celu (celach) i zakresie oraz oceny ryzyka projektowanych (przyjmowanych) rozwiązań w zakresie przetwarzania danych osobowych, a w konsekwencji oceny wpływu projektowanych rozwiązań na prywatność osób sprawujących niektóre funkcje publiczne. Projektodawca nie przeprowadzając oceny skutków dla ochrony danych osobowych nie wykazał niezbędności przetwarzania określonych danych dla realizacji zakładanego celu ani konieczności tworzenia jawnego Krajowego Rejestru Klubów Seniora, jak również ujawniania danych zawartych w Rejestrze, określonych w art. 13 pkt 1-5. Wpływ i ryzyka wynikające z zakładanych rozwiązań uzasadniają zatem przeprowadzenie oceny skutków planowanych operacji przetwarzania dla ochrony danych osobowych⁸. Gdyby taka analiza została przez projektodawcę przeprowadzona, z pewnością część uwag nie miałaby zastosowania – już na etapie oceny skutków wiele wątpliwości mogłoby zostać wyjaśnionych.

2.2. Uzasadnieniem dla przeprowadzenia ww. testu prywatności jest to, że projektowane przepisy ustawy **nie precyzują celu ujawniania danych z Rejestru**. W tym miejscu wskazać należy na wyrok z 22 listopada 2022 r. w sprawie

⁶ Art. 25 ust. 1 rozporządzenia 2016/679 stanowi: „Uwzględniając stan wiedzy technicznej, koszt wdrażania oraz charakter, zakres, kontekst i cele przetwarzania oraz ryzyko naruszenia praw lub wolności osób fizycznych o różnym prawdopodobieństwie wystąpienia i wadze wynikające z przetwarzania, administrator - zarówno przy określaniu sposobów przetwarzania, jak i w czasie samego przetwarzania - wdraża odpowiednie środki techniczne i organizacyjne, takie jak pseudonimizacja, zaprojektowane w celu skutecznej realizacji zasad ochrony danych, takich jak minimalizacja danych, oraz w celu nadania przetwarzaniu niezbędnych zabezpieczeń, tak by spełnić wymogi niniejszego rozporządzenia oraz chronić prawa osób, których dane dotyczą”.

⁷ Uzasadnionym jest dokonanie oceny skutków dla ochrony danych – zgodnie z art. 35 ust. 10 rozporządzenia 2016/679 - już w ramach oceny skutków regulacji w związku z przyjmowaniem określonej podstawy prawnej przetwarzania danych, co przy dokonaniu prawidłowej oceny i wypracowaniu przepisów szczególnych uwzględniających stosowanie ogólnego rozporządzenia o ochronie danych może zastąpić dokonywanie takiej oceny przez podmioty stosujące / wykonujące następnie tak ustalone przepisy.

⁸ Zgodnie z art. 35 ust. 7 rozporządzenia 2016/679 ocena skutków zawiera co najmniej: systematyczny opis planowanych operacji przetwarzania i celów przetwarzania; ocenę, czy operacje są niezbędne oraz proporcjonalne w stosunku do celów; ocenę ryzyka naruszenia praw lub wolności podmiotów danych; środki planowane w celu zaradzenia ryzyku, w tym zabezpieczenia oraz środki i mechanizmy bezpieczeństwa, które mają zapewnić ochronę danych osobowych.

Luxembourg Business Registers⁹ dotyczący rejestrów beneficjentów rzeczywistych prowadzonych przez państwa członkowskie, w tym Polskę, w którym TSUE wskazał, że: „należy zbadać, po pierwsze, czy publiczny dostęp do informacji o beneficjentach rzeczywistych jest odpowiedni do realizacji zamierzonego celu leżącego w interesie ogólnym, po drugie, czy wynikająca z takiego dostępu ingerencja w prawa zagwarantowane w art. 7 i 8 karty [Karty Praw Podstawowych – wyjaśnienie autora] jest ograniczona do tego, co bezwzględnie konieczne, w tym znaczeniu, że cel ten nie mógłby zostać racjonalnie osiągnięty w sposób równie skuteczny za pomocą innych środków w mniejszym stopniu naruszających te prawa podstawowe zainteresowanych osób, a po trzecie, czy ingerencja ta nie jest nieproporcjonalna w stosunku do tego celu, co oznacza między innymi wyważenie znaczenia celu i wagi tej ingerencji” (pkt 70).

2.3. Kolejnym aspektem uzasadniającym test prywatności jest to, że projekt zakłada m.in. **centralizację zakresu i sposobu gromadzenia danych** dotyczących osób objętych rejestrem, tj. założycieli klubu seniora, członków, osób umocowanych do reprezentacji klubu. Z punktu widzenia ingerencji w autonomię informacyjną jednostki i gromadzenia danych w sposób scentralizowany, jak już zostało to wskazane, cele przetwarzania wszystkich danych osobowych powinny zostać precyzyjnie określone w ustawie. Mając na względzie zasady wynikające z art. 5 rozporządzenia 2016/679¹⁰ i art. 51 Konstytucji RP za niewystarczające, gdyż zbyt ogólne, uznać należy wskazanie celu prowadzenia Rejestru wskazanego w uzasadnieniu: „Projektowana ustawa ma na celu nadanie klubom seniora osobowości prawnej w wyniku wprowadzenia odrębnego, prostego rozwiązania prawnego, umożliwiającego szybką i bezproblemową rejestrację, zwiększając zainteresowanie osób starszych w tworzeniu miejsc, gdzie osoby starsze mogą się spotykać, uczestniczyć w różnych zajęciach i korzystać ze wsparcia społecznego.

⁹ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 22 listopada 2022 r., Luxembourg Business Registers, C-37/20 i C-601/20, EU:C:2022:912.

¹⁰ Zgodnie z art. 5 rozporządzenia 2016/679: „1. Dane osobowe muszą być: a) przetwarzane zgodnie z prawem, rzetelnie i w sposób przejrzysty dla osoby, której dane dotyczą ("zgodność z prawem, rzetelność i przejrzystość"); b) zbierane w konkretnych, wyraźnych i prawnie uzasadnionych celach i nieprzetwarzane dalej w sposób niezgodny z tymi celami; dalsze przetwarzanie do celów archiwalnych w interesie publicznym, do celów badań naukowych lub historycznych lub do celów statystycznych nie jest uznawane w myśl art. 89 ust. 1 za niezgodne z pierwotnymi celami ("ograniczenie celu"); c) adekwatne, stosowne oraz ograniczone do tego, co niezbędne do celów, w których są przetwarzane ("minimalizacja danych"); d) prawidłowe i w razie potrzeby uaktualniane; należy podjąć wszelkie rozsądne działania, aby dane osobowe, które są nieprawidłowe w świetle celów ich przetwarzania, zostały niezwłocznie usunięte lub sprostowane ("prawidłowość"); e) przechowywane w formie umożliwiającej identyfikację osoby, której dane dotyczą, przez okres nie dłuższy, niż jest to niezbędne do celów, w których dane te są przetwarzane; dane osobowe można przechowywać przez okres dłuższy, o ile będą one przetwarzane wyłącznie do celów archiwalnych w interesie publicznym, do celów badań naukowych lub historycznych lub do celów statystycznych na mocy art. 89 ust. 1, z zastrzeżeniem że wdrożone zostaną odpowiednie środki techniczne i organizacyjne wymagane na mocy niniejszego rozporządzenia w celu ochrony praw i wolności osób, których dane dotyczą ("ograniczenie przechowywania"); f) przetwarzane w sposób zapewniający odpowiednie bezpieczeństwo danych osobowych, w tym ochronę przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem oraz przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, za pomocą odpowiednich środków technicznych lub organizacyjnych ("integralność i poufność"). 2. Administrator jest odpowiedzialny za przestrzeganie przepisów ust. 1 i musi być w stanie wykazać ich przestrzeganie ("rozliczalność").

Projekt ustawy zmierza do umożliwienia seniorom tworzenia samorządnych, społecznych organizacji, niezależnych od innych organizacji społeczno zawodowych, a także od administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego”.

2.4. Z uzasadnienia do projektu ustawy nie wynika, aby Projektodawca wykonał analizę i ocenę pod kątem ryzyk towarzyszących proponowanemu przetwarzaniu danych osobowych w sposób scentralizowany w postaci rejestru z danymi powszechnie dostępnymi, a w konsekwencji wyważył wpływ planowanego przetwarzania danych osobowych na prywatność osób, których te dane dotyczą i proponował rozwiązania odpowiadające poszanowaniu zasad przetwarzania danych osobowych (w szczególności w zakresie podstawy prawnej, rzetelności oraz przejrzystości regulacji dotyczących przetwarzanych danych osobowych). Rozwiązania zaproponowane w projekcie ustawy, mimo że opierają się na uzasadnionym założeniu integracji seniorów, stwarzają jednocześnie potencjalne poważne ryzyko naruszenia gwarantowanych przepisami ogólnego rozporządzenia o ochronie danych zasad przetwarzania danych osobowych i praw osób, których dane dotyczą¹¹.

Projektowane przepisy wymagają zatem ponownej analizy i uzupełnienia pod kątem kompleksowego zapewnienia zgodności z ogólnym rozporządzeniem o ochronie danych osobowych.

Należy podkreślić, że przedstawione w niniejszym piśmie uwagi organu nadzorczego mają charakter eksperckich wskazówek. Za ostateczną treść przepisów oraz zgodność z rozporządzeniem 2016/679 odpowiada projektodawca.

Łączę wyrazy szacunku

Miroslaw Wróblewski

Prezes Urzędu

Ochrony Danych Osobowych

/dokument w postaci elektronicznej
podpisany kwalifikowanym podpisem
elektronicznym/

¹¹ Por. wyrok TSUE z dnia 5 czerwca 2023 r. w sprawie C-204/21, w którym Trybunał podniósł systemowe wątpliwości dotyczące upubliczniania w Internecie danych osób publicznych, wskazując, że: „przetwarzanie danych osobowych stwarza swobodny dostęp do tych danych w Internecie dla ogółu społeczeństwa, a w konsekwencji dla potencjalnie nieograniczonej liczby osób, w związku z czym to przetwarzanie może umożliwić swobodny dostęp do wspomnianych danych również osobom, które ze względów niezwiązanych z deklarowanym celem interesu ogólnego,(...) dążą do uzyskania informacji o sytuacji osobistej składającego oświadczenie” (pkt 376).

Nowy Sącz, 22 grudnia 2025r.

RPW/43583/2025 – 1P

EZD RP KS
(BPW – III)
Data rejestracji: 2025 – 12 – 29
Data wpływu: 2025 – 12 – 29

L.dz. *AM/F*/2025

Szanowny Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. *SPS-III.020.364.17.25*

Data wpływu *29.XII.25*

Kancelaria Sejmu RP
ul. Wiejska 4/6/8
00-902 Warszawa

OPINIA

do projektu ustawy o klubach seniora

UZASADNIENIE

W dniu 7 listopada 2025r. Klub Parlamentarny Polska 2050 przedłożył Marszałkowi Sejmu projekt ustawy o klubach seniora¹.

Ogólnopolska Federacja Stowarzyszeń Uniwersytetów Trzeciego Wieku z uznaniem odnosi się do intencji Wnioskodawcy, by rozwijać i wspierać aktywność seniorów poprzez formalizację działalności klubów seniora. Niemniej jednak, analiza projektu ustawy rodzi pewne wątpliwości co do przyjętych rozwiązań prawnych i organizacyjnych.

Regulacje przewidziane w projekcie, choć inspirowane ustawą Prawo o stowarzyszeniach, wydają się być w wielu miejscach bardziej skomplikowane i nakładają na kluby dodatkowe obowiązki formalne. Powstanie nowego rejestru prowadzonego przez wojewodów oraz rozbudowana procedura rejestracji mogą okazać się trudne do wdrożenia zarówno dla organów administracji, jak i dla grup seniorów, które często nie mają doświadczenia w prowadzeniu spraw formalnoprawnych. W praktyce procedury te mogą okazać się bardziej wymagające, niż rejestracja w Krajowym Rejestrze Sądowym, zwłaszcza ze względu na nowość regulacji, brak utrwalonych sposobów ich stosowania oraz ryzyko kształtowania się odmiennych interpretacji w różnych częściach kraju.

¹ [https://orka.sejm.gov.pl/Druki10ka.nsf/Projekty/10-RPW-37276-2025/\\$file/10-RPW-37276-2025.pdf](https://orka.sejm.gov.pl/Druki10ka.nsf/Projekty/10-RPW-37276-2025/$file/10-RPW-37276-2025.pdf)

KOMITET
DO SPRAW
POŻYTKU
PUBLICZNEGO

Rządowy Program
Fundusz Inicjatyw
Obywatelskich
na lata 2021-2030
NOWE FIO

Wątpliwości budzi również konstrukcja finansowania klubów. Proponowane kwoty (5000 - 7000 zł rocznie) mogą być niewystarczające do prowadzenia realnej działalności, zwłaszcza w mniejszych miejscowościach. Nie jest także jasne, jak środki te mają być dzielone w sytuacji, gdy w jednej gminie powstanie kilka klubów. Szacunkowa kwota 100 mln zł rocznie nie wydaje się proporcjonalna do skali nowych obowiązków administracyjnych.

Warto również zaznaczyć, iż proponowany wzorzec statutu, choć kompleksowy, zawiera rozwiązania mogące utrudniać bieżące funkcjonowanie klubów - m.in. zasady uchwalania wysokości składek członkowskich i zasad ich regulowania, czy też wyłączenie niektórych uchwał z możliwości podejmowania przez zebranie członków w tzw. drugim terminie, a także posługiwanie się pojęciem „czynności przekraczające zwykły zarząd”, które w praktyce działania może rodzić spory interpretacyjne.

Podsumowując - Ogólnopolska Federacja Stowarzyszeń Uniwersytetów Trzeciego Wieku popiera inicjatywy mające na celu wzmacnianie środowisk seniorskich i dalsze pobudzanie ich aktywności. Jednocześnie należy jednak podkreślić konieczność dostosowania projektowanych regulacji do realnych możliwości organizacyjnych tych środowisk - ustawa bowiem będzie skuteczna tylko wtedy, gdy rozwiązania prawne staną się dla klubów seniora wsparciem, a nie barierą.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Ogólnopolska Federacja Stowarzyszeń UTW po konsultacji z Polskim Forum Seniorów² rekomenduje:

- 1) kontynuowanie prac nad rozwiązaniami dotyczącymi klubów seniora,
- 2) uproszczenie procedur rejestracyjnych dla klubów seniora,
- 3) zwiększenie elastyczności statutów klubów seniora,
- 4) doprecyzowanie zasad finansowania tych podmiotów.

Należy również rozważyć, czy cele projektu nie mogą być skuteczniej osiągnięte poprzez wykorzystanie istniejącej formy prawnej, tj. STOWARZYSZEŃ - ewentualnie z wprowadzeniem dodatkowych, rzeczywistych ułatwień dla klubów seniora (nowelizacja ustawy Prawo o stowarzyszeniach). Takie podejście pozwoliłoby ograniczyć koszty administracyjne, uniknąć powielania rejestrów i tworzenia bytów prawnych w swej istocie bardzo do siebie podobnych (klub seniora ≈ stowarzyszenie) oraz zapewnić klubom seniora prostsze i bardziej praktyczne ramy działania.

Z poważaniem,

PEŁNOMOĆNIK ZARZĄDU

Wojciech Nalepa

PEŁNOMOĆNIK ZARZĄDU

Janusz Jachimowicz

² www.forumseniorow.pl

KOMITET
DO SPRAW
POŻYTKU
PUBLICZNEGO

Rządowy Program
Fundusz Inicjatyw
Obywatelskich
na lata 2021-2030
NOWE FIO

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

Warszawa, 1 stycznia 2026 r.

DMP-2.500.3.2025.AG

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. *SPS-III.020.364.18.2025*
05.01.2026

Data wpływu

**Pani Monika Wielichowska
Wicemarszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej**

Szanowna Pani Marszałek,

w odpowiedzi na pismo z dnia 4 grudnia 2025 r. (znak sprawy: SPS-III.020.364.9.2025), zawierające wniosek o wydanie opinii Prezesa UOKiK do programu pomocowego zawartego w poselskim projekcie ustawy o klubach seniora, uprzejmie informuję, że na podstawie art. 12 ust. 1 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. *o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej*¹, została wydana opinia Prezesa UOKiK nr 17/2025/P/AG, którą przekazuję w załączeniu.

[Z poważaniem]

**Daniel Mańkowski
Wiceprezes
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów**

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Załącznik: Opinia Prezesa UOKiK nr 17/2025/P/AG

¹ Dz. U. z 2025 r. poz. 468, ze zm.

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

Warszawa, 1 stycznia 2026 r.

DMP-2.500.3.2025.AG

**Opinia Nr 17/2025/P/AG
do projektu programu pomocowego zawartego
w projekcie ustawy o klubach seniora**

Pismem z dnia 4 grudnia 2025 r. (znak sprawy: SPS-III.020.364.9.2025) Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej wystąpił do Prezesa UOKiK z wnioskiem o wydanie opinii do projektu programu pomocowego zawartego w projekcie ustawy o klubach seniora (dalej: **projekt ustawy**). Działając na podstawie art. 12 ust. 1 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. *o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej*¹ (dalej: *ustawa o pomocy publicznej*), stwierdzam co następuje.

I. Zakres projektu ustawy.

Projekt ustawy dotyczy określenia form i zasad dobrowolnego zrzeszania się w klubach seniora, trybu ich zakładania oraz organizacji. Jego celem jest umożliwienie seniorom tworzenia samorządnych, społecznych organizacji, niezależnych od innych organizacji społeczno-zawodowych, jak również od administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego, których członkami mogą być osoby, które ukończyły 60. rok życia.

Celem działania klubu seniora jest integracja i aktywizacja seniorów, zwiększenie aktywności fizycznej i społecznej oraz zapewnienie wsparcia seniorom, kompensowanie skutków samotności, niesamodzielności i niepełnosprawności, a także propagowanie modelu aktywnego i godnego życia w wieku senioralnym (art. 2 ust. 2 projektu ustawy).

¹ Dz. U. z 2025 r. poz. 468, ze zm.

Przedmiotem działania klubu seniora jest realizowanie zadań w zakresie rozwoju aktywności edukacyjnej, kulturalnej, ruchowej, rekreacyjnej i opiekuńczej, w szczególności poprzez (zgodnie z art. 2 ust. 3 projektu ustawy):

1. aktywizowanie osób starszych do podejmowania wysiłku mającego na celu poprawę jakości życia i koordynowanie działań w tym zakresie z uwzględnieniem kondycji psychofizycznej seniorów;
2. przeciwdziałanie izolacji i marginalizacji;
3. opiekę i pomoc w rozwiązywaniu codziennych problemów utrudniających funkcjonowanie w społeczeństwie;
4. organizowanie programów działań mających na celu wielopłaszczyznowy rozwój seniorów poprzez popularyzację interesujących ich zagadnień;
5. stworzenie warunków sprzyjających samorealizacji seniorów, wykorzystywania ich potencjału wiedzy i umiejętności, świadomości, która korzystnie wpływa na wzrost poczucia własnej wartości oraz utrzymanie dobrej sprawności psychofizycznej;
6. integrację społeczną seniorów.

Klub seniora w szczególności (zgodnie z art. 2 ust. 4 projektu ustawy):

1. prowadzi działalność społeczno-wychowawczą i oświatowo-kulturalną;
2. prowadzi działalność prozdrowotną i organizuje zajęcia z zakresu kultury fizycznej;
3. inicjuje i prowadzi działania na rzecz poprawy warunków życia seniorów;
4. upowszechnia i rozwija formy współdziałania, integracji seniorów;
5. reprezentuje interesy seniorów wobec organów administracji publicznej;
6. przeciwdziała osamotnieniu i marginalizacji seniorów;
7. prowadzi poradnictwo psychologiczne i prawne w ramach klubu seniora;
8. prowadzi działania na rzecz kształtowania wśród seniorów nawyków do czynnego, kreatywnego spędzania wolnego czasu, rozwoju umiejętności, nauki radzenia sobie w nowych sytuacjach oraz dostosowania się do realiów obecnego świata.

Klub seniora może prowadzić działalność zarobkową, w tym działalność gospodarczą (art. 22 projektu ustawy).

Kluby seniora będą mogły otrzymywać dotacje celowe na realizację zadań, o których mowa w art. 2 ust. 4 projektu ustawy, według zasad określonych w odrębnych przepisach (art. 23

projektu ustawy). Ponadto, kluby seniora będą mogły otrzymać z budżetu państwa pomoc finansową przeznaczoną na realizację zadań, o których mowa w art. 2 ust. 4 projektu ustawy, przy czym pomoc ta będzie przyznawana klubowi seniora jeden raz w danym roku (art. 24 projektu ustawy). Dodatkowo, kluby seniora będą korzystały ze zwolnienia z podatku dochodowego od osób prawnych (art. 33 projektu ustawy).

II. Kryteria kwalifikacji planowanego wsparcia jako pomocy publicznej.

Zgodnie z art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dalej: TFUE), „z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w Traktatach, wszelka pomoc przyznawana przez Państwo Członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiejkolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi”.

Oznacza to, że wsparcie dla przedsiębiorcy podlega przepisom dotyczącym pomocy publicznej, o ile jednocześnie spełnia ono następujące przesłanki:

1. udzielane jest przez państwo lub ze środków publicznych,
2. ma charakter selektywny (uprzywilejowuje określonego przedsiębiorcę lub określonych przedsiębiorców albo produkcję określonych towarów),
3. stanowi dla przedsiębiorcy przysporzenie na warunkach korzystniejszych niż oferowane na rynku,
4. grozi zakłóceniem lub zakłóca konkurencję oraz wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi UE.

Przepis art. 107 ust. 1 TFUE ma zastosowanie wyłącznie do przedsiębiorstw. W świetle orzecznictwa sądów unijnych, przedsiębiorstwem jest każdy podmiot prowadzący działalność gospodarczą, niezależnie od swojej formy organizacyjnej i prawnej oraz sposobu finansowania². Bez znaczenia jest również, czy podmiot działa w celu osiągnięcia zysku³. Jednocześnie, za działalność gospodarczą uznaje się oferowanie dóbr i usług na rynku. Nie ma zatem znaczenia, czy dany podmiot w świetle prawa krajowego jest uznawany za przedsiębiorcę, ani jak kwalifikowana jest jego działalność. Przedsiębiorstwem może być zarówno osoba fizyczna, spółka prawa handlowego, spółka cywilna, przedsiębiorstwo państwowe, ale również stowarzyszenie, fundacja, jednostka badawczo-rozwojowa, czy

² Wyrok Trybunału Sprawiedliwości UE z dnia 23 kwietnia 1991 r. w sprawie C-41/90 Klaus Höfner i Fritz Elser przeciwko Macrotron GmbH, ECLI:EU:C:1991:161.

³ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości UE z dnia 21 września 1999 r. w sprawie C-67/96 Albany, ECLI:EU:C:1999:430.

nawet organ administracji publicznej, jeżeli prowadzi działalność gospodarczą w rozumieniu prawa unijnego.

III. Ocena warunków dopuszczalności udzielenia pomocy publicznej.

Oceniając planowane przekazywanie środków publicznych na rzecz klubów seniora, z punktu widzenia przepisów o pomocy publicznej, należy odnieść się do przesłanek, o których mowa w pkt II niniejszej opinii. Ponieważ przepisy o pomocy publicznej mają zastosowanie do podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w rozumieniu unijnego prawa konkurencji, w pierwszej kolejności należy ocenić, czy przysporzenie ze środków publicznych związane jest z taką działalnością. W przypadku potwierdzenia, kolejnym krokiem jest dokonanie analizy spełnienia przesłanek z art. 107 ust. 1 TFUE.

Należy stwierdzić, że klub seniora jest przede wszystkim miejscem, gdzie osoby starsze mogą spotykać się, uczestniczyć w różnych zajęciach i korzystać ze wsparcia społecznego. Niemniej jednak, w projekcie ustawy (art. 22), określono, że kluby seniora będą mogły prowadzić działalność gospodarczą i zarobkową, a w projekcie wzorcowego statutu klubu seniora, który stanowi załącznik do projektu ustawy (dalej: **projekt wzorcowego statutu**), doprecyzowano, że będą one mogły uzyskiwać przychody z tytułu (zgodnie z § 4 ust. 2 projektu wzorcowego statutu):

1. sprzedaży wyrobów, w tym rękodzieła i rzemiosła artystycznego, lub żywności;
2. sprzedaży, najmu lub dzierżawy składników majątkowych;
3. odsetek od środków pieniężnych na rachunkach bankowych lub rachunkach w spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, prowadzonych w związku z wykonywaną działalnością, w tym także odsetek od lokat terminowych oraz innych form oszczędzania, przechowywania lub inwestowania tworzonych na tych rachunkach.

Należy przy tym jednak zauważyć, że projekt wzorcowego statutu nie ma charakteru obligatoryjnego i faktyczny zakres działalności zarobkowej podejmowanej przez klub seniora określony zostanie w przyjętym przez niego statucie (który może odbiegać w treści od statutu wzorcowego). Nie można zatem z całą pewnością stwierdzić, że zakres działalności gospodarczej podejmowanej przez kluby seniora ograniczać się będzie do rodzajów określonych w projekcie wzorcowego statutu.

Pragnę natomiast zauważyć, że projekt ustawy przewiduje, że dochód z działalności klubu seniora służy realizacji celów statutowych i nie może być przeznaczony do podziału między jego członków (art. 21 ust. 3 projektu ustawy).

Mając na uwadze cel oraz przedmiot działania klubu seniora, określone w art. 2 ust. 2 i 3 projektu ustawy, należy stwierdzić, że podstawowa działalność klubu seniora nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu unijnego prawa konkurencji. Działalność klubów seniora koncentruje się na realizowaniu zadań w zakresie rozwoju aktywności edukacyjnej, kulturalnej, ruchowej, rekreacyjnej i opiekuńczej i jest podejmowana wyłącznie na rzecz swoich członków. Wydaje się, że działalność ta jedynie w niewielkim zakresie może mieć charakter zarobkowy i gospodarczy (np. sprzedaż wyrobów, w tym rękodzieła i rzemiosła artystycznego lub żywności). Powyższe zasady działalności zbliżone są do zasad funkcjonowania zakładów aktywności zawodowej (dalej: ZAZ).

Finansowanie publiczne dla ZAZ było przedmiotem postępowania notyfikacyjnego w Komisji Europejskiej. W decyzji z dnia 27 kwietnia 2007 r. Nr N558/2005 Komisja Europejska stwierdziła, że finansowanie ze środków publicznych ZAZ nie stanowi pomocy publicznej w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ ich działalność nie jest działalnością gospodarczą. W uzasadnieniu decyzji wyjaśniono, że przedmiotowe finansowanie spełnia co prawda przesłanki pochodzenia ze źródeł państwowych i selektywności, jednakże w odniesieniu do przesłanki korzyści stwierdzono, że działalność gospodarcza ZAZ ma wyłącznie charakter instrumentalny wobec głównego celu, jakim jest rehabilitacja społeczna i zawodowa osób niepełnosprawnych. Pomimo, że zakłady dostarczają towary lub świadczą usługi na rynku, to ich działalność gospodarcza ma wyłącznie charakter podrzędny i ma na celu zapewnienie pracy w celach utrzymania i przywrócenia zdolności do pracy osobom, które ze względu na swoją sytuację nie mogą podjąć zatrudnienia w normalnych warunkach. W decyzji przytoczono orzeczenie TSUE, w którym uznano, iż „praca nie może być uznawana za rzeczywistą i prawdziwą działalność gospodarczą, jeśli stanowi ona jedynie środek umożliwiający rehabilitację lub reintegrację zatrudnionych osób, a celem zatrudnienia za wynagrodzeniem, które jest dostosowane do fizycznych i umysłowych możliwości indywidualnej osoby, jest umożliwienie tym osobom odzyskania, w krótszej lub dłuższej perspektywie czasowej, zdolności do podjęcia zwykłego zatrudnienia lub prowadzenia normalnego życia na tyle, na ile jest to możliwe”⁴. Ponadto, działalność gospodarcza prowadzona przez ZAZ ma zasięg lokalny i generuje niewielkie dochody, które w całości są przekazywane na potrzeby rehabilitacji i integracji społecznej osób niepełnosprawnych zatrudnionych w zakładzie. Podsumowując, Komisja Europejska stwierdziła, że wsparcie ze środków publicznych dla ZAZ, nie stanowi pomocy publicznej.

Wydaje się, że powyższe wyjaśnienia mogą znaleźć zastosowanie także w odniesieniu do klubów seniora, których głównym celem jest integracja i aktywizacja seniorów, zwiększenie

⁴ Sprawa C-344/87 Bettray v. Staatssecretaris van Justitie, orzeczenie z dnia 31 maja 1987 r.

aktywności fizycznej i społecznej oraz zapewnienie wsparcia seniorom, kompensowanie skutków samotności, niesamodzielności i niepełnosprawności, a także propagowanie modelu aktywnego i godnego życia w wieku senioralnym. Ewentualne działania o charakterze zarobkowym w tym zakresie mają charakter subsydiarny i są raczej skutkiem ubocznym podstawowej działalności, której celem jest zapewnienie osobom starszym warunków aktywnego starzenia się, pełnego udziału w życiu społecznym, wydłużenia się czasu aktywności zawodowej czy edukacyjnej, a także stworzenia warunków do tego, aby zwiększać aktywność fizyczną.

Niemniej jednak, należy zwrócić uwagę, iż zakres podejmowanej przez kluby seniora działalności gospodarczej i zarobkowej mogą wykraczać poza wyżej opisaną działalność epizodyczną. Kluby będą mogły uzyskiwać przychody m. in. ze sprzedaży, najmu lub dzierżawy składników majątku, a także działalności innej, niewymienionej wprost w projekcie ustawy. Należy bowiem zauważyć, że projekt ustawy nie wprowadza jednoznacznych ograniczeń odnoszących się do zakresu prowadzonej przez kluby seniora działalności gospodarczej (w art.22 projektu ustawy mowa jedynie, że klub seniora może prowadzić działalność zarobkową, w tym działalność gospodarczą, a jej przykładowy zakres został odzwierciedlony w projekcie statutu wzorcowego).

W związku z tym, nie można wykluczyć, że kluby seniora mogą być przedsiębiorcami w rozumieniu unijnego prawa konkurencji (w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej), a zatem, co do zasady, wsparcie ze środków publicznych udzielane tego rodzaju podmiotom może podlegać przepisom o pomocy publicznej.

Należy przy tym wyjaśnić, że w przypadku podmiotów, które poza działalnością niegospodarczą prowadzą również działalność gospodarczą, publiczne finansowanie działalności niegospodarczej nie będzie podlegało przepisom o pomocy publicznej pod warunkiem, iż:

- oba rodzaje działalności można wyraźnie rozdzielić,
- finansowanie obu rodzajów działalności można wyraźnie rozdzielić,
- podmiot jest w stanie właściwie przypisywać koszty i przychody do poszczególnych rodzajów działalności, a tym samym nie zachodzi tzw. krzyżowe dotowanie działalności gospodarczej.

Z projektu ustawy wynika, że dotacje celowe, a także pomoc finansowa z budżetu państwa mogą być przyznawane na realizację zadań, o których mowa w art. 2 ust. 4 projektu ustawy. Natomiast w odniesieniu do zwolnienia z podatku dochodowego, projektodawca przewiduje, że zwolnione będą dochody w części przeznaczonej na cele statutowe, z wyłączeniem

działalności gospodarczej. Obecne brzmienie projektu ustawy nie ogranicza zatem możliwości udzielenia dotacji celowej ani pomocy finansowej z budżetu państwa do działań, które nie stanowią działalności gospodarczej.

Gdyby jednak ograniczyć możliwość udzielania dotacji celowych oraz pomocy finansowej z budżetu państwa, analogicznie jak w przypadku projektowanego zwolnienia z podatku dochodowego od osób prawnych - a zatem jedynie w odniesieniu do działalności statutowej klubów seniora, z wyłączeniem działalności gospodarczej, przedmiotowe finansowanie publiczne nie stanowiłyby pomocy publicznej.

Gdyby jednak intencją projektodawcy było udzielanie wsparcia w formie dotacji celowych oraz pomocy finansowej z budżetu państwa również w odniesieniu do działalności gospodarczej podejmowanej przez kluby seniora, stanowiłoby ono pomoc publiczną. Z uwagi na niewielki wymiar pomocy (przykładowo, zgodnie z art. 24 ust. 2 projektu ustawy, wymiar pomocy finansowej z budżetu państwa określono na poziomie 5000 zł/ 6000 zł/ 7000 zł, w zależności od liczby członków klubu seniora), zasadne byłoby rozważenie zakwalifikowania dotacji celowych oraz pomocy finansowej z budżetu państwa jako pomocy *de minimis*. W tym celu, projekt ustawy proponuję uzupełnić o odpowiedni przepis wskazujący, że w przypadku gdy dotacja celowa oraz pomoc finansowa z budżetu państwa udzielane są klubom seniora w zakresie prowadzonej przez nich działalności gospodarczej, stanowią one pomoc *de minimis*, udzielaną zgodnie z odpowiednimi rozporządzeniami unijnymi⁵.

IV. Obowiązek notyfikacji.

Pomoc *de minimis* spełniająca warunki określone w odpowiednich rozporządzeniach unijnych nie podlega obowiązkowi notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie art. 108 ust. 3 TFUE.

[Z poważaniem]

Daniel Mańkowski
Wiceprezes
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

⁵ Warunki dopuszczalności pomocy *de minimis* określają następujące rozporządzenia:

- Rozporządzenie Komisji (UE) 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz. U. UE L 2023. 2831));
- Rozporządzenie Komisji (UE) Nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* w sektorze rolnym (Dz. U. UE L Nr 352 str. 9 z późn. zm.);
- Rozporządzenie Komisji (UE) Nr 717/2014 z dnia 27 czerwca 2014 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* w sektorze rybołówstwa i akwakultury (Dz. U. UE L Nr 190 str.45 z późn. zm.).